

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XV, NR. 151

<http://apostolul.slineam.ro>

ianuarie
2013

Retrospectiva anului 2012 și perspective pentru noul an

● **Interviu**
cu **Gabriel Ploscă,**
președintele FSLI Neamț

2012 a fost un an plin de eforturi pentru depășirea bălănelor legislative moștenite în special din inițiativele fostului ministru al educației, dar și un an cu rezultate remarcabile în derularea unor proiecte europene, în activitatea cotidiană specifică, în acțiunile în instanță ale Sin-

dicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț. Urmează un an nou cu probleme noi. Ce strategii ați pregătit pentru noul an?

— Pentru 2013, strategia Sindicatului din învățământ Neamț va păstra în linii mari aceleași coordonate ca și cea concepută pentru perioada 2011-2012. Principale obiective rămân apărarea drepturilor membrilor de sindicat, păstrarea unității sindicale la nivel județean, solidarizarea prin acțiuni concrete cu membrii de sindi-

cat aflați în dificultate și implicarea în elaborarea legislației pentru învățământ prin propunerile făcute de noi.

Referindu-ne la acțiunile concrete, vom continua acțiunile în instanță pentru creșterea salarială conform Legii 221 pentru perioada 1 octombrie 2008 – 31 decembrie 2009, unde într-o primă acțiune avem 151 de dosare, iar în următoarele două acțiuni, pentru personalul care nu a fost cuprins în prima acțiune, avem 105 și respectiv 100 de dosare, pe creșterea salarială pe Legea 330. Pentru perioada 1 ianua-

rie 2010 – 31 decembrie 2010, pe Legea 330, avem 146 de dosare; iar pentru creșterea salarială conform Legii 221 pentru perioada 1 ianuarie 2011 – mai 2011, pe Legea 285, avem pentru personal didactic și didactic auxiliar 129 de dosare, iar pentru personalul nedidactic – pentru nediminuarea salariilor cu 25% în anul 2011 – avem alte 93 de dosare. Totodată,

A consemnat
Angela BRUDARU
(continuare în pag. 3)

24 ianuarie

NORMALIȘTII CÂNTĂ FRUMOS!

” Dulcele târg al leșilor” a trăit euforic toate unirile românilor (1600, 1859, 1918). Iașul este un oraș monument unde și pietrele vorbesc despre Unire. Mai ales str. Unirii, la Muzeul „Unirii” în Piața Unirii străjuită de statuia lui Cuza, primul domn al României moderne. Numele lui Alecsandri, Negri, Kogălniceanu sunt rostite și astăzi cu pioșenie. Cine trece prin fața Universității de Medicină și Farmacie are posibilitatea să admire un super grup statuar, închinat, ați ghicit, tot Unirii. Îi știți istoria „rescrisă”?

Monumentul Unirii din fața Medicinii este o reconstituire a unui monument mai vechi, dezvelit la 29 mai '29. Dăltuitorul monumentului? Principesa Olga M. Sturza din Iași. Pentru frumoasele fețe de pe soclul înalt de 5 m i-au pozat elevele de la Școala Normală „Mihail Sturza” din orasul Unirii.

Toate îmbrăcate în costume naționale. Uniforma lor fiind costumul național specific zonei din care proveneau. Cea mai frumoasă era „Mama”, cu cască pe cap, regina Maria. Urmău apoi Basarabia, Bucovina și Transilvania, provinciile românești întoarse acasă în memorabilul an 1918. La inaugurarea grupului statuar au fost invitați și normaliștii care au cântat pentru toată România. Inclusiv pentru Sadoveanu care locuia pe dealul Copoului. Lui i-au cântat serenada neamului întregit. Grupul statuar de care am vorbit a văzut lumina soarelui până în anul 1951. Atât.

În albumul „Prin Iași de odinioară” autorul Gh. Macarie precizează că monumentul a fost „ras” de pe soclul de piatră de Cluj cu baroasele. În mod

Dumitru RUSU
(continuare în pag. 3)

DE DOUĂ ORI EMINESCU...

Pentru elevii și dascălii de la Școala „Mihai Eminescu” din Roman, începutul celui de-al doilea semestru din acest an școlar a marcat debutul unei serii de manifestări care au ținut trei zile. Și dacă în alți ani, mai precis de când fosta școală gimnazială nr. 11 a primit numele Luceafărului poeziei românești, sărbătoarea era una obișnuită, de data aceasta comemorarea Poetului Nepereche a coincis cu marcarea a patru decenii de când s-a pus piatra de temelie a acestei unități de top a învățământului gimnazial românesc. Au fost trei zile în care s-au depănat amintiri, s-a făcut bilanțul succeselor, dar în care s-au trasat și coordonatele pentru ca viitorul școlii, situată chiar pe strada Mihai Eminescu din urbea mușatină, să urmeze același parcurs al performanței în educație și nu numai. Au fost clipe unice în care generații de ieri și de azi, dascăli și elevi deopotrivă, s-au întâlnit, s-au revăzut și au trăit momente pline de emoție, adesea până la lacrimi. Nu au lipsit deasemenea personalități importante ale municipiului sau reprezentanți ai unor instituții județene, părtași la bucuria acestei duble sărbători, dacă nu chiar triple, dacă socotim că, începând de anul trecut, ziua de 15 ianuarie a fost declarată oficial ca Ziua Culturii Naționale...

La început, a fost „Școala 11”...

Începutul nu au fost deloc ușor pentru cei care au pus temelie la actuala Școală gimnazială „Mihai Eminescu”. Din start, a fost „Școala 11”, nume rămas în memoria colectivă a târgului mușatin, poate și pentru faptul că această instituție și-a disputat decenii la rând întâietatea în Roman. Practic, instituția a luat ființă în anul 1961, sub titulatura de „Școala generală cu clasele I-IV”,

A. OPRIS
(continuare în pag. 2)

„Bondocel”, la... grădiniță

Cu începere din acest an școlar, pe lângă pagina web aflată, de asemenea, la început, Școala gimnazială „Calistrat Hogaș” Roman are și o revistă care se adresează piticoșilor de la grădiniță. „Bondocel” este deja la al doilea număr și, lucru și mai important, chiar în creștere de tiraj. „Ideea a venit în urma unei colaborări cu o revistă de la Timișoara, drept pentru care am propus să facem și noi o revistă la grădinița noastră. Colegele au fost foarte receptive, astfel că fiecare am contribuit cu materiale și am reușit să edităm primele două numere”, a mărturisit **Lena Hanganu**, profesor învățământ preșcolar la Școala gimnazială „Calistrat Hogaș”.

Primul număr a fost tipărit grație eforturilor „doamnelor” care au și inițiat această publicație școlară, în vreme ce al doilea număr a fost susținut din sumele obținute prin vânzarea primului „Bondocel”, de care părinții au fost de-a dreptul încântați. „Vrem ca această revistă să fie o punte de legătură între colectivul grădiniței și părinți pentru ca, astfel, ceea ce facem în cadrul orelor să poată continua și acasă, în familie. În acest scop, am avut grijă ca paginile revistei să cuprindă povești, dar și fișele de evaluare sumativă în baza

cărora părinții pot să mai lucreze cu copiii pentru a aprofunda abilitățile dobândite în timpul orelor petrecute la grădiniță”, a mai spus doamna Lena Hanganu. „Ne mândrim foarte mult că acest proiect a avut succes, bucurându-se de aprecierile și de sprijinul părinților care, la al doilea număr, au cerut chiar o suplimentare a tirajului, de la 60, la 70 de exemplare. Sperăm ca, pe parcurs, să punem într-atât de bine la punct această revistă încât, de ce nu, să putem obține chiar recunoașterea altora, dinafara școlii și chiar un premiu la concursurile școlare rezervate publicațiilor pentru copii”, a mărturisit plină de încredere **Luminița Boloca**, cea care, cu începere din acest an școlar, a preluat frâiele școlii „Calistrat Hogaș”, meritul domniei sale fiind substanțial în toate transformările care s-au petrecut în școală, inclusiv cele legate de apariția lui „Bondocel”, în premieră, la grupa de grădiniță... **(A. OPRIS)**

DE DOUĂ ORI EMINESCU...

(urmăre din pag 1)

Ca urmăre a terminării localului de pe strada Mihai Viteazu și înființării Școlii generale nr. 8, unitate care a absorbit cea mai mare parte dintre elevii fostei Școli nr. 8, care funcționa cu clasele I-VII în localul de pe

strada Primăverii. Astfel, în localul vechi al Școlii nr. 8 a continuat să funcționeze o unitate gimnazială care avea în planul de școlarizare de la vremea aceea un singur rând de clase de ciclul I, respectiv copii înscrși la I-IV, proveniți în bună măsură din circumscripția actuală, respectiv cei domiciliați pe străzile Maramureș, Spiru Haret, Toma Stelian, Martir Cloșca, Primăverii, Gheorghe Doja, Ecaterina Teodoroiu și toate străzile din Cartierul muncitoresc. Această unitate a primit denumirea de Școala generală nr. 11 Roman, instituție care a funcționat, din 1961 până în 1973, într-un local impropriu pentru o unitate școlară, clădirea fiind închiriată de la proprietarul Carol Erdeș...

MEREU ÎN TOP...

Practic, de aici începe istoria care cuprinde, fără a risipi vorbe mari, faptele mărețe ale unei școli emblematice. Primul director a fost **Aurelia Pavel**, după care a urmat vreme de 26 de ani în fruntea acestei instituții **Prof. Elena Matcovschi**, un model de conduită pentru elevii și profesorii școlii, răsplătită la această aniversare cu medalia și Diploma omagială, alături de alți dascăli care au făcut ca numele școlii să devină cu adevărat renume. Același obiectiv și l-a propus și actuala echipă managerială compusă din profesorii **Mihaela Rusu** și **Dumitru Ouatu**, director, respectiv director adjunct, ultimul fiind înscris pe răbojul din holul școlii alături de alți dascăli vrednici care au mai condus această instituție de-a lungul celor 40 de ani.

„Pentru mine, decizia acceptării funcției de manager a fost o provocare deoarece această școală a avut și are rezultate deosebite, însă experiența dobândită până acum m-a făcut să o accept. E o provocare ce impune multă muncă și sacrificii dar care nu se pot compara cu satisfacția de a ști și de a simți, zi de zi, alături de colegi, de elevi și de părinți, că poți să-ți îndeplinești misiunea nobilă de a duce mai departe ștafeta spre dezideratul dintotdeauna al acestei instituții - seriozitatea și performanța”, a mărturisit **Prof. Mihaela Rusu**.

Lesne de înțeles termenii acestei provocări, de vreme ce, la această oră, școala înregistrează 40 de ani de proiecte, de speranțe și de realizări una și una, 40 de ani în care generații de absolvenți au dus faima școlii departe, chiar peste hotarele țării... Și nu trebuie să uităm că, după anul 2000, această instituție a fost prima unitate școlară de învățământ gimnazial din Roman care și-a luat numele unei mari personalități, pe vremea când în acest sens nu exista nici un fel de obligativitate...

O SĂRBĂTOARE „2 în 1”...

Cele trei zile de manifestări care au debutat pe 14 ianuarie au marcat, deopotrivă, împlinirea a 163 de ani de la nașterea Luceafărului poeziei românești, precum și seria „Zilelor școlii” care figurează aici de șapte

ani în agenda lunii ianuarie ... „Școala noastră merită ca în fiecare an să petrecă un asemenea moment aniversar. Până la urmă, 40 de ani sunt foarte puțini, dar în tot acest timp ascensiunea școlii a fost rapidă și constantă, ea datorându-se în principal resurselor umane care au făcut ca prestigiul școlii să crească de la an la an. Acum, la ceasul acesta de bilanț, privind în urmă ne bucurăm să vedem o panoplie de

premianți la concursuri școlare de toate genurile, la nivel local, județean și național, ceea ce, desigur, este o mândrie pentru școala noastră”, a mărturisit cu emoție **Prof. Dumitru Ouatu**, omul de al cărui nume se leagă multe împliniri de aici, dintr-o pleiadă întreagă de nume greu de citat la ceas de bilanț fără riscul de a omite pe cineva.

La fel de dificil este de stabilit prioritățile în citarea manifestărilor care au dat greutate acestei minunate sărbători. O mențione deosebită se cuvine făcută asupra evoluției trupei de teatru „Gong”, multiplă laureată pe la toate festivalurile puternice rezervate tinerilor actori amatori din țară, dar reținând și spectacolele deosebite coordonate de învățătoarele **Elena Ababei** și **Mariana Levărdă**, parada ECO-Fashion, sub coordonarea **Prof. Emilia Ciomârțan**, expoziția de icoane pictate de elevii școlii „Icoana – evanghelia în culori”, coordonator **Prof. Alexandru Lezeu** și, în mod deosebit, concursul de desene intitulat „Culoarea versului eminescian”, o inițiativă inedită la nivel național lansată în urmă cu cinci ani de **Prof. Radu Popescu**. De o remarcă distinctă, cu urmări pe termen lung chiar pentru generațiile care vor trece de aici înainte pragul Școlii „Mihai Eminescu”, trebuie să se bucure pachetul de semne distinctive ale instituției, respectiv Imnul compus de **Prof. Onoriu Maior**, pe versurile Marianeii Levărdă, precum și Drapelul școlii, acestora adăugându-li-se prima monografie a instituției sărbătorite la cumpăna lui Gerar. Și, ca un punct de final, cuvintele emoționante rostite cu acest prilej de primarul Romanului, **Prof. Dan**

Laurențiu Leoreanu, sau cele ale **Prof. Maria Ghiniță**, inspector în cadrul I.S.J. Neamț, vin să întregească un moment unic al acestei școli...

Retrospectiva anului 2012 și perspective pentru noul an

(urmare din pag 1)

Suntem în instanță și pentru diferențele de bani de primit la cei 100 de euro pentru achiziționarea de cărți și de soft educațional, acțiune unde avem depuse până acum – și se află în diferite stadii – 144 de dosare. Pentru decontul de navetă a cadrelor didactice avem 24 de dosare în lucru, majoritatea finalizate cu decizie definitivă pentru plata acestui drept, dar mai avem trei dosare pe rol.

În același timp am urmărit să vedem cum sunt puse în aplicare hotărârile judecătorești care sunt definitive și irevocabile, și am încercat să rezolvăm problemele apărute prin discuții cu ordonatorii de credite, cu școlile, cu primăriile atrăgându-le serios atenția că este imperios necesar să pună aceste hotărâri în aplicare.

– V-ați confruntat și cu situații de reavoință, în care existau hotărâri definitive și irevocabile care nu erau aplicate?

– Acolo unde am întâlnit reavoință am recurs și la alte forme mai agresive, plângeri penale, executări silită, sesizarea CEDO, însă au fost destul de puține astfel de cazuri. Am avut un caz de plângere penală la Școala Roznov, unde demersul nostru împreună cu cel al sindicatului de acolo a condus la o soluție – în cele din urmă s-a început decontarea navetei, în tranșe eșalonate, dar s-a rezolvat. A fost o situație mai delicată, pentru că dacă ceream executarea silită atunci se blocau conturile și din acele conturi se plăteau și salariile profesorilor. Dar am discutat, s-a pus în aplicare executare silită și s-au găsit soluții pentru achitarea eșalonată a datoriilor. În general am încercat să rezolvăm toate aceste probleme pe cale amiabilă. Au fost și situații mai ciudate sau mai hilare, de pildă au fost depuse întâmpinări în instanță deși acțiunile nu fuseseră încă înaintate, deși procesul nu începuse efectiv. Am mai primit sesizări că în anumite unități de învățământ drepturile se acordau preferențial, numai onora dintre colegii noștri și a trebuit și acolo să intervenim, să deblocăm situația, să prevenim apariția unui conflict. Legat de obligativitatea angajatorilor de a deconta analizele medicale, am încercat să le rezolvăm tot în acest cadru instituțional al Comisiei paritare și împreună cu cei din conducerea inspectoratului am reușit s-o facem în bună măsură. La fel am procedat și cu cei 100 de euro, unde am încercat să grăbim punerea în plată, numai că din cauza întârzierilor cu care anumite școli depun documentația, întârziem și cu acordarea acestor sume.

Avem satisfacția creșterii credibilității și încrederii oamenilor

– Cum faceți față la tot acest volum de muncă ce ține de atâtea procese și cum este receptat acest efort de membrii de sindicat?

– Activitatea în acest domeniu al acțiunilor în instanță este foarte migăloasă și mai mereu contra cronometru. Fără colega noastră, Gabriela Grigore, secretarul general al sindicatului care se ocupă de tot ceea ce înseamnă partea tehnică de colectare a documentelor, ține legătura atât cu școlile, cât și cu avocatul care se ocupă de reprezentarea în toate aceste procese, nu am reuși să facem față. Este un volum uriaș de muncă și fără activitatea ei intensă nu am fi avut acum acțiuni în instanță pe Legile 221 sau 330 pentru toate școlile. Și așa atrage atenția celor care subestimează această muncă și zic că nu e mare lucru, că dacă doamna Grigore nu ar face aceste lucruri cu multă dăruire și ținând permanent legătura cu școlile, nu am reuși cu siguranță. Nu așa vrea să fac un experiment și să-i spunem colegei noastre Gabi să nu se mai ocupe o lună, două de această activitate... Documentele vin într-un singur exemplar din școală, ele trebuie multiplicare, trebuie verificate să fie întocmite corect potrivit metodologiilor, iar cele care nu sunt bine întocmite le întoarcem chiar de mai multe ori în secretariatele școlilor. Unii nu au avut încredere în aceste demersuri în instanță și nu au depus la timp documentele necesare, pe urmă când au început să apară hotărârile judecătorești și au văzut că vin banii, au vrut și ei și a trebuit să facem alte acțiuni în instanță. Alții trimit documentele prin email sau pe fax neștiind că în instanță nu poți merge decât cu documentele în original și nu cu copii, pe urmă trebuie să urmărești toate aceste procese și ce se întâmplă pe parcurs, pentru că nu primim pentru același drept o singură decizie în mai multe dosare, ci se merge separat. Și așa am ajuns să avem, de pildă, pe creșterea salarială pe Legea 221 trei rânduri de acțiuni, pentru a-i cuprinde pe toți colegii noștri.

Totuși avem satisfacția că avem credibilitate, în ultimul timp a crescut încrederea oamenilor în sindicat și tot mai mulți lucrători din învățământ vin către noi – în condițiile în care nimeni nu-i obligă să facă cerere pentru a intra în organizația noastră, nimeni nu le ia cu forța acea cotizație, ci ea se

plătește numai pe baza unei cereri scrise și semnate.

Obstrucțiile puterii n-au reușit să ne destabilizeze

– Care a fost cea mai gravă problemă cu care s-a confruntat sindicatul în 2012?

– În 2012 am avut mari probleme pentru asigurarea bunei desfășurări a activității sindicatului deoarece printr-un ordin al fostului ministru Daniel Petru Funeriu, cotizația pentru sindicat, ratele la CAR, ratele pentru bănci nu mai erau reținute pe statul de plată, contrar prevederilor legale. Pentru că se spune foarte clar: dacă angajatul și angajatorul se înțeleg ca angajatorul să-i oprească pe cotizația statul de plată, mai ales că această sumă este deductibilă din baza de impozitare, să se facă. Deranjat de mulțimea de procese câștigate de sindicat în instanță și de faptul că în acest mod statul român ajungea să acumuleze datorii la membrii noștri de sindicat, dorind să ne destabilizeze, domnul Funeriu a interzis prin Edusal reținerea cotizațiilor pe statul de plată. Dar domnul ministru și-a pus problema greșit, pentru că dacă toate aceste drepturi erau plătite la timp nu se mai ajungea în această situație. În cele din urmă noi ne-am descurcat, liderii noștri de sindicat s-au ocupat și de această problemă a colectării cotizației, pe bază de chitanță, a fost mai greu, dar important este că s-a revenit acum, sindicatul nu s-a destructurat așa cum s-a dorit, am rămas uniți și nu am pierdut dintre membri decât 5-7%, oameni care acum revin la noi. Nu am putea spune că am pierdut cu adevărat membri de sindicat, dar am avut probleme în acordarea unor ajutoare sociale, cum ar fi cele pentru decesul părinților.

Am intervenit de foarte multe ori în școli atunci când exista riscul apariției unor conflicte între conducerea unor

școli și membrii noștri de sindicat sau chiar lideri și am reușit ca pe cale diplomatică, prin dialog, să mediem astfel de situații și să nu se ajungă mai departe.

– Ce activități vă propuneți în 2013, în principal?

– Legat de continuarea proceselor, vrem să înaintăm o acțiune în instanță pentru colegii din personalul nedidactic, pentru muncitori, fie ei calificați sau necalificați pentru care sporul de vechime nu este evidențiat. Li s-a spus că acesta este cuprins în prima rubrică, acolo unde apare salariul tarifar sau salariul de bază, însă noi credem că nu este evidențiat, pentru că dacă scoatem acest spor de vechime din salariul de bază o să constatăm că sunt plătiți sub salariul minim și vom încerca să demonstrăm acest lucru în instanță.

Prin Comisia paritară la nivelul inspectoratului am încercat și reacționarea comisiilor paritare de la nivelul unităților de învățământ, care sunt foarte importante. Pentru că împreună, reprezentanții conducerii școlii și cei ai sindicatului pot să găsească soluții pentru rezolvarea unor probleme specifice din școală, care conduc la prevenirea apariției unor conflicte, aceste probleme sunt soluționate în plan intern și în timp util, nu mai ajung la inspectoratul școlar. Acest dialog permanent care trebuie să existe în comisiile paritare este foarte important. Și în 2012 și vom continua și 2013, am căutat să informăm toți membrii sindicatului prin intermediul site-ului, al Revistei Apostolul, dar în același timp comunicăm și direct și pe email prin intermediul liderilor de sindicat, despre toate activitățile desfășurate la nivel de sindicat, de federație, de confederație. Toate materialele pe care le avem le trimitem în școli.

Așa dori să închei cu o urare pentru toți colegii noștri, fie că sunt sau nu membri de sindicat, să aibă multă sănătate, împliniri profesionale și personale și un an cât mai liniștit.

24 ianuarie NORMALIȘTII CÂNTĂ FRUMOS!

barbar, cu ucă de sus. Motivele? Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța intraseră deja în Cazarma Rusiei Sovietice. Și sunt acolo și acum. Ieșenii nu s-au lăsat îngenunchiați. Sculptorul Constantin Crengăniș a ridicat un monument și mai mândru. Puteți să-l admirați și dvs. Merită să fie privit. Mai ales la 24 Ianuarie. „Hai să dăm mână cu mână...”!

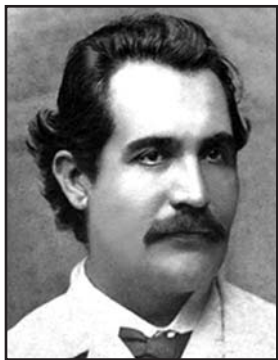
ANTOLOGIA REVISTEI APOSTOLUL

DOINA -

Mihai Eminescu

O varianta a „Doinei”,
puțin cunoscută astăzi
- necenzurată -

De la Nistru
pân'la Tisa/
Tot românul
plânsu-mi-s-a/
Că nu mai
poate stră-
bate/ De-atâta
singurătate;/ Din
Hotin și pân'la Mare/
Vin Muscalii de-a
câlare/ De la Mare la
Hotin/ Calea noastră
ne-o așin/ Și Muscalii

și Calmuții/ Și nici Nistrul nu-i înneacă/ Săracă
țară, săracă!/ Din Boian la Cornu Luncii/
Jidovește învață pruncii/ Și sub mână de jidan/ Sunt
românii lui Ștefan./ Vai de biet român săracul/ Că-
ndărât tot dă ca racul/ Fără tihnă-i masa lui/ Și-i
străin în țara lui./ Din Brașov pân'la Abrud/ Vai ce
vād și ce aud/ Stăpânind ungurul crud/ Iar din Olt
până la Criș/ Nu mai este luminis/ De greul sus-
pinelor/ De umbra străinilor./ De nu mai știi ce te-ai
face/ Sărace, român, sărace!/ De la Turnu-n
Dorohoi/ Curg dușmanii în puhoi/ Și s-așeaza pe la
noi;/ Și cum vin cu drum de fier/ Toate cântecele
pier/ Zboară paserile toate/ De neagra singurătate/
Numai umbra spinului/ La ușa creștinului/ Codrul
geme și se pleacă/ Și izvoarele îi seacă/ Săraca,
țară, săracă!/ Cine ne-a adus jidani/ Nu mai vază zi
cu anii/ Și să-i scoată ochii corbii/ Să rămâie-n drum
ca orbii/ Cine ne-au adus pe greci/ N-ar mai putezi
în veci/ Cine ne-au adus Muscalii/ Prăpădi-l-ar focul
jalei/ Să-l arză, să-l dogorească/ Neamul să i-l
prăpădească./ Iar cine mi-a fost mișel/ Secă-i-ar
inima-n el./ Cum dușmanii mi te seacă/ Săraca,
țară, săracă!/ Ștefane, Măria Ta./ Lasă Putna, nu
mai sta./ Lasă Arhimandritului/ Toată grija schitului/
Iară grija gropilor/ Dă-o-n seama popilor/ La
metanii să tot bată./ Ziua toată, noaptea toată./ Să
se-ndure Dumnezeu/ Ca să-ți mântui neamul tău.../
Tu te-nalță din mormânt/ Să te-aud din corn
sunând/ Și Moldova adunând/ Adunându-ți fla-
murile/ Să se mire neamurile./ De-i suna din corn o
dată/ Ai s-aduni Moldova toată/ De-i suna de doua
ori/ Vin și codrii-n ajutor./ De-i suna a treia oară/
Toți dușmanii or să piară/ Dați în seama ciorilor/ Ș-a
spânzuratorilor./ Ștefane, Măria Ta./ Lasă Putna,
nu mai sta/ Că te-așteaptă litvele/ Să le zboare
țigvele/ Să le spu motivele/ Pe câți pari, pe câți
fustei/ Căpătâni de grecotei/ Grecoteii și străinii/
Mânca-le-ar inima câinii/ Mânca-le-ar țara pustia/
Și neamul nemernicia/ Cum te pradă, cum te
seacă/ Saracă, țară, săracă!

„Mihai Eminescu - poezii tipărite în timpul
vieții”, vol. III, note și variante, ediție critică îngrijită
de Perpessicius cu reproduceri după manuscrise,
București, Editura Fundației Regale, 1944.

EMINESCU, ALTFEL...

De câțiva ani încoace, cadrele didactice din
cadrul catedrei de limba română de la
Colegiul Național „Roman-Vodă” oferă o
manifestare de înaltă ținută intelectuală și
științifică – simpozionul sugestiv intitulat
„Creația eminesciană – operă deschisă”.
Anul acesta, evenimentul a avut loc chiar în
ziua de 15 ianuarie, într-o ediție sporită ca partici-
pare și cu multe nume sonore prezente, dintre
acestea remarcându-se în mod deosebit Prof.
Univ. Dr. Constantin Dram, Lector Univ. Dr. Doris
Mironescu, ambii de la Universitatea „Alexandru
Ioan Cuza” din Iași, precum și Prof. Dr. Gheorghe
Brânzei, inspectorul școlar pentru limba română în
cadrul I.S.J. Neamț. „Așa cum au făcut-o în cei
câțiva ani de când avem acest simpozion, cadrele
didactice din cadrul catedrei de limba română s-au
mobilizat și au reușit să ne ofere, din nou, o activi-
tate deosebită; iar faptul că la această ediție am
avut invitați de asemenea nivel dovedește, în plus,
atenția și aprecierea de care se bucură mani-
festarea. Mă bucur pentru elevi – contează enorm
de mult acest tip de activități extrașcolare de unde
se pot învăța mult mai multe lucruri noi, repere în
măsură să-i facă mai receptivi și mai performanți”,
a spus Mihaela Tanovici, director al Colegiului
Național „Roman Vodă”.

Urmând Luceafărului...

Deloc întâmplător un astfel de eveniment, asta
deoarece în primăvara anului 1876, cu ocazia unei
inspecții școlare, Eminescu, revizor școlar pe atunci, și-a
legat pentru eternitate numele
de etalonul învățământului liceal
din zonă, recunoașterea la care
contribuie și simpozionul în
discuție. „Ne bucurăm că am
ajuns la cea de a III-a ediție a
acestei manifestări, prezenta
fiind una care implică o partici-
pare la nivel interregional, față de prima care se
adresa doar școlilor din județul Neamț. Este un
feed-back bun, și aici mă refer în mod deosebit la
calitatea materialelor pe care le-am primit și în
acest an, ceea ce ne obligă nu doar să mergem
mai departe, ci să identificăm repere la fel de
interesante pentru a ne putea aduna, aici, la

«Roman Vodă», în această minunată zi a Ziua
Culturii Naționale”, a declarat Gabriela Romano,
profesor de limba română la Colegiului Național
„Roman Vodă”, sufletul acestei manifestări de
mare ținută.

„Eminescu trebuie citit!”

Practic, dintru început, scopul acestei mani-
festări a vizat redescoperirea operei eminesciene
prin revitalizarea interesului cititorului tânăr pentru
opera poetului național, ieșirea din șablon și
descoperirea unui mare artist, prin implicarea în
descifrarea farmecului intrinsec al scriiturii sale. „În
primul rând, Eminescu trebuie citit ! Pare a fi o
banalitate dar, până la urmă, de aici pornește totul,
deoarece, altfel, nu se poate. Trebuie citit mult
Eminescu, pentru a-l descoperi altfel decât doar
limitându-te la ceea ce se predă la clasă. Sunt, de
pildă, poezii aproape necunoscute, mai ales cele
din edițiile postume ale creației eminesciene, care,
odată descoperite, știute, ne dezvăluie un Emine-
scu spectaculos, un Eminescu cu totul altfel... Nu
este vorba doar de a citi integral opera lui
Eminescu ci, mai degrabă, de a ne acorda o șan-
să, de a înțelege, până la urmă, universal celui mai
complex scriitor roman din secolul XIX, odată cu
care literatura română devine ceva important”, a
spus Lector Univ. Dr. Doris Mironescu, absolvent
la C.N. „Roman Vodă”, în prezent la Facultatea de
Litere din cadrul Universității „Al. I. Cuza” Iași.

În acest an simpozionul intitulat și-a păstrat
structura acreditată, respectiv cele
două secțiuni: una cu adresabili-
tate către cadrele didactice, a
doua fiind destinată participării
elevilor, cu mențiunea că, aici, în
2013 a intervenit o noutate: elevi-
lor li s-au alăturat și absolvenții de
liceu, în prezent studenți, majori-
tatea la facultăți cu profil umanist
din centrele universitare Iași și
București. În cadrul aceleiași manifestări a avut loc
și premiера câștigătorilor celor două concursuri
de tradiție din „Roman-Vodă” dedicate lui Emi-
nescu, intitulate „Tot mai citesc măiastra-ți carte” și
„Strai de purpură și aur”, un merit aparte în acest
caz avându-l Prof. Paul Alexandru.

A. OPRIS

15 IANUARIE, ANIVERSAREA POETULUI NEPERECHE - ZIUA CULTURII ROMÂNEȘTI

Intr-o atmosferă lipsită de conveniențe și
prejudecăți, la Clubul Intelectualilor al
Asociației Învățătorilor din Piatra Neamț, s-a
organizat marți, 15 ianuarie 2013, aniver-
sarea Domnului Mihai Eminescu, cel mai
mare poet al neamului românesc.

Rând pe rând dintre cei prezenți, cu
emoție, pioșenie și naturalețe și-au exprimat
gândurile și sentimentele față de personalitatea și
opera marelui poet, colegii noștri: Petrică Cazacu,
Ion Popescu, Gheorghe Radu, Gheorghe
Țăbărnac, Liviu Rusu, Viorel Nicolau, Ioan
Nicorescu, Constantin Baroi și Ștefan Corneanu.

Au fost subliniate trăsăturile definitorii ale per-

sonalității poetului, temele și motivele fundamen-
tale ale poeziei sale precum și aspecte mai noi
controversate privind Omul Eminescu, relațiile
sale cu personalitățile vremii, intrigile și uneltrile
unora dintre ele pentru alterarea sănătății sale și
chiar pierderea sa.

Pe parcursul intervențiilor s-au citit de către
profesorul Ștefan Corneanu și câteva dintre cele
mai frumoase poezii ale sale.

Omagierea marelui poet s-a încheiat într-o
atmosferă caldă și destinsă printr-un dialog liber în
jurul unei cafele, așa cum e firesc la un asemenea
eveniment.

Ștefan CORNEANU

Perplexitatea indignaților

Un copil înțelept spunea deunăzi că, pentru el, „patria este pământul care ne hrănește” și dintr-o dată te transferi emoțional, gândind la săraca noastră țară bogată, care „aur poartă”, și la poporul ei, care a rămas cerșind.

Cine oare are o permanentă grijă să nu știm nimic, să nu putem nimic, să nu se închege niciun plan, să fim dezorganizați, derutați și isterizați? Este știut că propriu diavolului îi este dezbinarea și poate de aceea România strigă de secole „dau poziție geografică pe destin istoric!”. Mai avem și soarta unei clase politice iresponsabile, nemeritate și egoiste, care-și urăște poporul care o plătește de două decenii, ca să-l conducă spre dezastru.

Și e din ce în ce mai greu, iar întrebările de bun simț țâșnesc din toate direcțiile, făcând nedumirea și mai înstăpânită:

- Dacă Constituția este legea fundamentală în fiecare stat, atunci de ce doar în România ea nu se respectă?

- Dacă în loc de 10-15 locuri pe an la Academia de teatru și film, câte erau înainte de 1989, sunt astăzi peste 400, atunci de ce nu am avut Revelion anul acesta, pe niciun canal TV?

- Dacă poliția și jandarmeria au fost create cu scopul de a apăra cetățeanul și țara, atunci de ce mutilează și violează oameni nevinovați, fără să-i pedepsească nimeni?

- Dacă Piatra-Neamț a fost „Perla Moldovei”, un oraș cocheton și liniștit, atunci de ce nu se pot curăța bandele de interlopi, care îi terorizează pe locuitori?

- Dacă Crin Antonescu este co-președintele USL, formațiune neașteptat de victorioasă în alegerile recente, atunci de ce colegii lui, cu state vechi și cu convingeri de dreapta, doresc aruncarea PNL-ului în istorie, ca și PNȚCD-ul?

- Dacă Președintele nu mai poate fi Premier, atunci de ce folosește săniuța în loc de politică de stat, în asemenea vremuri tulburi? Dacă Ponta nu are banii necesari pentru a restitui în integritate lefurile furate de Boc de la profesori, în 2012, atunci de ce a mărit cu 16% salariile consilierilor de la Cotroceni?

- Dacă ne-am dat intelectuali rafinați și declarăm că OTV e câh, atunci de ce n-avem puterea să nu le mai facem raiting celorlalți „diaconeschi” și să ne întoarcem la lectură?

- Dacă Eba vorbește atât de greu corect românește, atunci de ce credem că ne reprezintă cu succes la Bruxelles, vorbind despre rachetele cu rază medie de acțiune, pe 7.500 de euro pe lună?

- Dacă toate reporterile inepte, făcute ziariste la apelul de seară, cu click dreapta, întrebă pe ecran cum poate crește procentul de promovări la BAC, atunci de ce 60% dintre elevii claselor a XII-a nu vor să se-apeuce serios de învățat?

- Dacă olimpicii la matematică sunt elevi eminenți, cu care ne putem mândri, atunci de ce este de înțeles că alcoolemia unei fetițe de 13 ani ajunge la limita comei?

- Dacă ne simțim norocoși că 6 frați între 3-11 ani au fost găsiți neînghețați între cartoanele în care i-au părăsit părinții, atunci de ce la „ruperea turții” fetiței unei celebre cântărețe occidentale s-a cheltuit suma de 310.000 de dolari?

- Dacă suntem un popor creștinat prin taina botezului, atunci de ce ne dă frisoane lista tot mai lungă a sinucigașilor, ca și a celor care optează pentru cremațiune după moarte?

- Dacă milioane de români muncesc pe 150 de euro pe lună, atunci de ce un slujbaş din domeniul petrolului ridică în același interval 246.000 de euro?

Și întrebările ar putea continua la nesfârșit, dar lipsa unor răspunsuri clare ne situează într-o ceață și mai densă. De exemplu, cum a fost posibil ca o populație atât de sărăcită din comuna „Ion Creangă” (bietul de el!) să trimită în Parlament o doamnă care își permite să poarte o rochiță de 17.000 de euro o singură dată în viață? Sau mai bine ne oprim, căci ne aflăm în plină perplexitate,

ilustrată cu umor, mai demult, de Adrian Păunescu, care rezuma această stare, inventând o întrebare de genul: „Dacă bunica ar fi un tramvai cu 6 roți,

oare cât ar costa biletul?”, iar răspunsul potrivit era: „În războiul perpetuu dintre lup și câine, singura pisică nevinovată este șoarecele!”.

Da, suntem privilegiați că demnitatea lezată a fost de veacuri salvată sau nu cu și prin umor, dar mai există o soluție și aceea cred că rămâne credința autentică în Dumnezeu. Deși și aici se găsesc cărcotași care să spună că „preoții omoară biserica, biserica omoară religia, religia omoară credința pe care poporul român se încăpățânează de 2.000 de ani s-o păstreze!”.

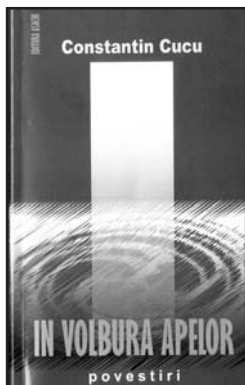
Totuși, situații într-o lume smintită ca aceasta, mai bună decât indignarea sterilă ar putea fi așezarea cu măsură în proximitatea nădejdi, întoarcerea la rugăciune, întru reinstaurarea armoniei dintre noi și natură și reinstaurarea stării de grație, determinată de iubirea dintre semeni... „și pe Pământ pace, iar între oameni bunăvoire!”

P.S. „La mulți ani!” tuturor aceluia care mai cred și azi că cititul rămâne cea mai frumoasă zăbavă!

Viespea Dida

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Majuscula S din titlu nu este o eroare, ci o subliniere. Odată cu apariția volumului „În vârtoarea apelor”, literatura română înscrisă un nume nou în proza românească de la începutul veacului al XXI-lea. Modest, răbdător cu timpul și aspru cu sine, Constantin Cucu, intelectual de mare suprafață, călător temeinic prin literatura universală și națională, cunosător ca un specialist, ceea ce și este, al curentelor în vogă, dese-

Un Scriitor - CONSTANTIN CUCU

ori recenzent avizat al cărților nemțenilor, ale scriitorilor români sau de aiurea, părea să se limiteze la a comenta scrierile altora, ceea ce rămânea totuși un mare merit, o probă de profesionalism.

În anii din urmă, revista „Asachi”, o supraviețuitoare meritorie în oceanul de analfabetism papagaloliterar contemporan, a publicat o suită de schițe și povestiri (Le numesc astfel, deși nu mi se pare

foarte fericit botezul, dar nu am la îndemână alte mijloace teoretice.), semnate cu pseudonim de un necunoscut înzestrat cu un har deosebit și cu un condei de o surprinzătoare originalitate. Am urmărit cu interes mereu crescând paginile proaspete, dramatice uneori, țesute de obicei cu un subtil umor, deconspirând un scriitor exersat, care dorește, în chip polemic, să se distanțeze de modele și modelele fluctuante ale contemporaneității și să scrie altceva și altfel.

Nu era speriat nici de umbra marilor meridionali Marquez, Llosa, Borges,

Fuentes, Casares, Sabato, nici de drojdia din fundul ceșcuței de cafea de la „Capșa”, nici de cărtărescism, nici de cei care au înlocuit cu sărg în scrierile lor literatura cu un pospai de filosofie citită pe sărite, un amestec uneori amuzant, uneori plicticos, mai totdeauna enigmatic, model de egocentrism exacerbant, analizat temeinic de Freud.

Se găsea pe sine, pornind de la literatura marilor nemuritori moldavi și trăindu-și tragedia dezrădăcinării, a lui și a lumii românești în descompunere, prin globalizare.

(Textul integral, în ediția electronică)

Mihai Emilian MANCAȘ

La Școala 2 cuvântul înflorește

Proba de foc a limbii române: creativitatea de nota 10

În octombrie 2012, la Iași, a avut loc festivitatea de premiere a elevilor participanți la **Concursul „Autori – Copiii”, Lumea ca metaforă și culoare**. Au fost atribuite diplomele pentru creațiile literare ale școlărilor din cele trei cicluri de învățământ, respectiv: primar, gimnazial și liceal.

Lucrările din întreaga țară au fost evaluate de un juriu care l-a avut drept președinte pe domnul Valeriu Stancu, publicist, redactor-șef al revistei

după cum urmează: pentru **poezie** premiul al II-lea a fost decernat domnișoarei **Irina Nuțu**, elevă în clasa a X-a la Colegiul Național „Calistrat Hogaș”, iar premiul al III-lea a fost atribuit lui **Ilca Dragoș**, elev în clasa a XII-a la Colegiul Național de Informatică, în prezent student în Olanda. **Andra Rotariu**, elevă la Colegiul Național „Petru Rareș” în clasa a X-a, a primit premiul al II-lea pentru **eseu** și premiul al III-lea pentru **proză**. Diferența de clasă decurge din faptul că lucrările au fost trimise la concurs la sfârșitul lunii mai, dar, între timp, tinerii și-au schimbat statutul, ajungând de la gimnaziu la liceu, sau trecând în clasa următoare.

Două premii deosebite au fost atribuite pentru **debut în volum** elevilor: **Ruxandra Popuțoiaia** și **Flavian Roșu** pentru flăcățele **Dragă tu**, respectiv **Bate-ți egoul**. Lansarea ambelor volume a avut loc la școala noastră.

Toți premianții au fost, de-a lungul ultimilor ani, membri ai Cenaclului „Eurocultin” de la Școala cu clase I-VIII, nr. 2 (profesor îndrumător Cristea Monica).

La ultimele 10 ediții ale Concursului „Autori – Copiii” membrii cenaclului amintit s-au aflat constant printre laureați, de aceea juriul a atribuit **premiul I** acestui **cenaclu nemțean**.

absolvenți ai școlii noastre, în prezent elevi de liceu: Irina Nuțu, Ruxandra Popuțoiaia. Dintre cei opt elevi participanți la concurs, cinci s-au numărat printre laureați și au fost invitați la festivitatea de decernare a premiilor care a avut loc la Uniunea Scriitorilor din Republica Moldova, pe data de 18 octombrie 2012. Cei șase talentați au obținut în total 11 diplome.

În numărul 5, serie nouă, anul XVII, redacția revistei „Clipa” a publicat lucrarea înti-tulată „Prăjitura de litere”, premiată la secțiunea eseu, semnata fiind Ilinca Theodora Ionescu, dar și un număr de patru poezii (Criza Mondială, Zâmbetul tău, Ți mulțumesc și Prizonier al cuvintelor) semnate de Claudiu Nohai, căruia i-a fost decernat premiul al III-lea la secțiunea respectivă. E drept să subliniem faptul că cei doi nu se află la prima apariție în publicația amintită. În următoarele numere vor fi tipărite alte lucrări semnate de laureații de la cenaclul literar al unității noastre de învățământ.

● În anul 2012 revista *Generația 9* a devenit pentru a cincea oară laureată națională a Concursului de Reviste Școlare. Pe parcursul acestui an s-au lansat numerele 21 și 22 ale acestei publicații ce vizează promovarea talentelor, mediatizarea rezultatelor obținute de elevi și realizarea unei mai bune cunoașteri între familie și școală.

Prof. Monica CRISTEA

Cronica, s-au atribuit premii pentru secțiunile: poezie, proză, eseu, debut în volum, cenacluri și reviste literare.

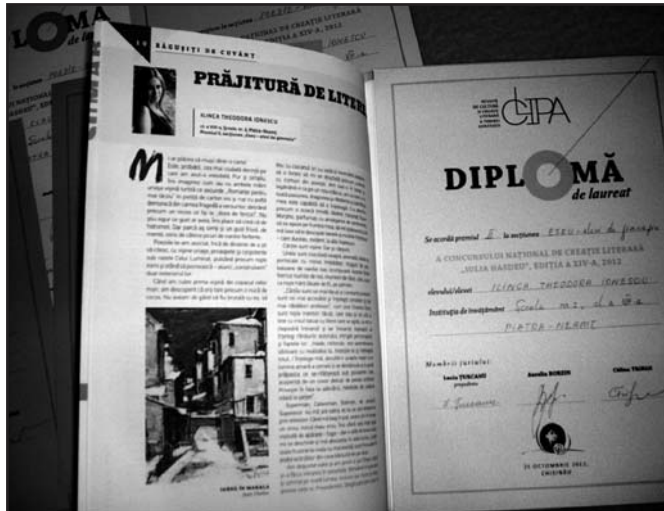
Rezultatele obținute de nemțeni, toți membri ai cenaclului literar EUROCULTIN, toți, fără excepție, foști sau actuali elevi ai Școlii cu clase I-VIII, nr. 2, au fost deosebite, concretizându-se în 11 premii după cum urmează:

La secțiunea **poezie gimnaziu** premiul I a fost atribuit lui **Nohai Claudiu**, în prezent elev în clasa a IX-a la Colegiul Național de Informatică din Piatra-Neamț, iar premiul I la **proză** a fost obținut de colega lui de clasă, eleva **Ilinca Theodora Ionescu**. Ambii șefi de promoție ai școlii noastre, au devenit între timp liceeni. Tot premiul I, la secțiunea **eseu**, a fost primit de domnișoara **Chirută Iustina** elevă în clasa a VIII-a C. În calitate de recent redactor-șef al revistei *Generația 9* de la Școala cu clase I-VIII, Nr. 2, ei i-a fost înmănată și diploma prin care **revistei noastre** i-a fost decernat premiul al II-lea.

La liceu, nemțenilor le-au fost acordate premii

● La cea de-a XIV-a ediție a Concursului Național de Creație Literară „Iulia Hașdeu”, organizat de Revista de Cultură și Creație Literară a Tinerei Generații „Clipa” din Chișinău, au participat cu lucrări și elevi ai Cenaclului Literar „Eurocultin” de la Școala cu clase I-VIII Nr. 2. Ei s-au înscris la toate cele trei secțiuni ale concursului, adică la poezie, proză și eseu și – spre bucuria noastră – unii au reușit să obțină câte două premii, desigur, la secțiuni diferite.

Alături de elevii de clasa a VIII-a, Teacu Ștefania, Ilinca Theodora Ionescu, Nohai Teodor Claudiu, s-au înscris la această competiție și

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Profesorul Aurel Rotundu, director al Liceului Petru Rareș între anii 1938-1948, a fost unul dintre marii dascăli ai neamului nostru. Renumit profesor de istorie, cu vădite aptitudini literare și dramatice, ne fermeca în lecțiile sale, făcându-ne să trăim cu sufletul la gură momentele de cumpănă ale lumii, să ne legănăm cu gondola pe Canal Grande când, cu glasul său baritonal, ne vorbea despre regina mării, Veneția, să auzim foșnetul de valuri ale Vltavei când evoca orașul de aur, Praga, să agonizăm odată cu cei trei sute ai Regelui Leonida, în Helada, să chiuim laolaltă cu suita lui

Bachus și să plângem la căderea capului nobil al lui Mihai Unificatorul.

L-am cunoscut în mai multe ipostaze ale personalității sale. Mai întâi, înainte de a-i fi elev, în casa pri-

a-mi fi profesor, în toila pregătirii sărbătorii de Crăciun 1946, tradițională la „Rareș” în ajunul vacanței, cu spectatori – toată protipendada târgului. Dascălița mea de muzică, definitiv

Topârceanu și le debitam cu succes la șezătorile culturale. Și doamna, care nu de mult, întrebată ce înseamnă „ricșă” și „culi” dintr-un cântec de slăvire a Părintelui Popoarelor, Stalin, ne răspunsese după o matură chibzuință că trebuie să fie numele a doi chineji, unu „ricșă” și celălalt „culi”, m-a pus să învăț de urgență „Mama”, de Panait Cerna. Nemulțumită de felul rece în care recitam, m-a obligat să iau o poziție dramatică și să reproduc versurile poeziei tânguioasă, ca într-un bocet. Zis și făcut.

Mihai Emilian MANCAȘ
2012 Nevers Franța
(continuare în pag. 7)

Boierul

etenului său, preotul Constantin Cojocar din Dobreni, un erudit, cu care, într-o seară de toamnă, se întrecea în a povesti snoave și a debita anecdote, până ce, trecând se vede pe ulița largă a lui Ion Creangă, noi, pruncii, am fost evacuați iute din sufrageria largă a clericului.

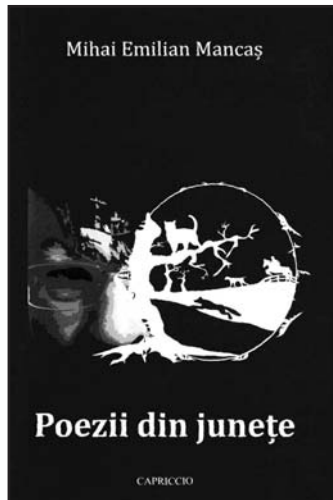
Pe director l-am întâlnit, înainte de

convinsă că sunt afon în pofida tuturor eforturilor sale de a-mi desfunda glasul, pasabil în cor, dar fals în solo, după ce și-a pus, disperată, mâinile în cap, m-a întrebat dacă totuși știu să fac ceva în domeniul nobil al artei scenice. „Să recit...” am mârâit eu, amintindu-mi că în clasele primare învățasem pe de rost parodiile lui

„Poezii din junete” și nu numai

Carta „Poezii din junete”, ce duce cu gândul la literatura de la mijlocul secolului al XIX-lea (V. Costachi Negruzzi, este a cincea semnată de Mihai-Emilian Mancaș, după „Freamătul Luminii” (în colab., 1958), „Iepurii de la Iepureni” (în colab., 1997), „Sine ira” (2009); „Bistrița, apă vioară” (2010), „Mămăliga” (2011).

Alcătuită din trei compartimente: I. – *Amestecate*, II. – *Catrene cenacliste* (publicate acum, pentru prima dată, în volum) și III. – *Cam fabule* („publicate, după mărturisirea autorului, în presa locală în anii 1993-1999”, și în „Sine ira”, amintită mai sus. Acestea din urmă li se adaugă „dedicații ceva mai noi”. Poeziile din prima parte a cărții sunt scrieri ocazionale, prilejite de anumite evenimente, fie din vremea studenției (precum *Odă în monorimă*, parcă scrisă pentru gazeta de perete a căminului studentesc, cum se obișnuia în anii '50, sau *Elegie – într-un seminar de literatură universală, unde vorbim despre ambiguitate* –), fie de mai târziu, cu prilejul revederii după 20 de ani de la absolvirea liceului (*Clopotul vechi al Liceului „Petru Rareș”*) sau de după 1970, când autorul revine ca profesor acasă, devenind un participant activ la viața culturală și artistică a urbei, în cadrul cenaclurilor literare reînviată (*Pasărea Phoenix – la reînvierea cenaclului*); „*Ex ossibus...* – La renașterea Cercului literar «Asachi»”, implicat în manifestări organizate în instituții de cultură (*Pen' ce? – la un salon artistic în Casa Memorială «Calistrat Hogaș»*) sau în viața Teatrului Tineretului, ca membru

Note de lector

în comisiile de vizionare a spectacolelor („*Baladă optimistă – la premiera spectacolului «Arca bunei speranțe»*”), toate acestea, alături de poeziile cu subiect din viața școlii pe care o cunoaște foarte bine („*În jurul unei demiteri*”, o parodie după „*În jurul unui divorț*”, de George Topârceanu).

Încă din acest prim-compartiment al cărții Mihai Mancaș demonstrează că are o ușurință aparte a versificației, fără ca poezia să cadă în facil, în derizoriu, poeziile respirând un aer, un parfum de epocă aparte, autorului ne scăpându-i aproape nicio întâmplare demnă de reținut, din viața cetății, punând accent pe un mijloc practicat cu o anumită predilecție, cu o lejeritate aparte, reușind să-i pună în valoare strălucirea - persiflare și autopersiflare: *Dar / trebuia să apar / eu, între poeți prea / lipsitul de har, / oleacă bufon, / oleacă diac, / cu*

condei beteag și sărac, / pus pe răs....

La fel de savuroase sunt, în partea a doua a cărții, „catrenele cenacliste”, tot „din junete”, pline de haz, dar și de săgeți cu adresabilitate precisă, texte în care autorul își convinge cititorul că este priceput și în arta epigramei, dar mai ales îi prezintă acestuia, cu un mai ascuțit tăiș al cuvântului, o serie de personalități ale vremii, ce frecventau cenaclurile literare sau erau nume importante în peisajul cultural al secolului trecut, din Ținutul Neamț.

Textele din partea a treia – „*Cam fabule*” –, chiar dacă nu sunt „*poezii din junete*”, scrise după 1989 și datate precis de autor (1993-1997), au aceeași tentă combativă, șarjabilă, cu adresabilitate precisă, subliniată prin dedicațiile, „*ceva mai noi*”, înscrise sub fiecare titlu: „*Naivilor de pretutinden*” („*Fabulă cu un leu*”), „*Știm noi cui!*” („*Fabulă cu două vaci*”), „*Dedicată domnului H. Patapievici*” („*Fabulă cu alt măgar*”) ș.a.

„*Cam fabulele*” sunt niște „ilustrate” decupate din realitatea românească de totdeauna, dar, parcă, mai asemănătoare cu cea de astăzi, toate alcătuint un puzzle al vieții în variatele ei aspecte social-politice, economice și culturale, puse pe seama câtorva exemplare, alese cu grijă de autor din fauna domestică sau sălbatică (corbul, capra, țapul și celelalte), asemănătoare până la identificare cu umanoizii vizați și stigmatizați.

Constantin TOMȘA

Nietzsche și femeile

Friedrich Nietzsche, cunoscutul autor al cunoscutei și contradictoriei cărți *Also sprach Zarathustra – Ain buch fur Alle und Keinen* (Așa grăit-a Zarathustra, O carte pentru toți și niciunul) a rămas din fragedă copilărie orfan de tată, pastor protestant. Întreaga lui afectivitate se va îndrepta către Franziska, mamă, și Elisabeth, soră. Din peregrinările pe care le face în anii de studii prin diferite orașe germane, le va trimite scrisori pline de respect și afecțiune, discută nu numai probleme familiale, ci și sociale, de cultură. O interesantă corespondență poartă cu Malwida von Meysenburg, Louise Ott, Mathilda Maier, chestiuni personale, despre scrierile sale,

unele cu conținut muzical, filosofic, moral. La 38 de ani o cunoaște pe Lou von Salomé, fiica unui general rus, scriitoare. Cartea Ameliei Pavel, *Friedrich Nietzsche, aforisme – scrisori*, Humanitas, București, 1992, cuprinde două epistole trimise de Nietzsche prietenei sale Lou, datate 10 iunie 1882 și sfârșit de august 1882, scrisori pline de afecțiune. Din prima: (...) *leg de viața noastră în comun speranțe atât de înalte încât nici un efect secundar, inevitabil sau întâmplător nu mă impresionează decât prea puțin și tot ce ar rezulta de aici vom suporta împreună și tot împreună vom arunca seară de seară în apă întreaga bocceluță – nu-i așa?*

A doua scrisoare o începe așa: *Draga mea Lou, am plecat din Tautenburg la o zi după dvs. cu inima plină de mândrie, foarte îndrăzneț – de ce oare? Și o încheie: Din toată inima binevoitor față de destinul dvs. – căci iubesc în dvs. speranțele mele.*

(Textul integral, în ediția electronică)

Emil BUCUREȘTEANU

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmare din pag. 6)

La repetiția generală, ca de obicei supervizată de Conu' Aurică, am recitat după cum fusem instruit. Pe la mijlocul operațiunii artistice, directorul m-a întrerupt, m-a coborât de pe scenă și, mirat, m-a întrebat cine mă învățase „masacrarea” poeziei. Am mărturisit și, iertat, poate fiindcă fratele meu mai mare fusese vedetă în „*Revizorul*”, comedie pusă în scenă de însuși Boierul, am fost deparazitată de accentele melodramatice. Pentru totdeauna!

Dar, înainte de a fi arestat de securitatea abia înființată și dus la „reeducare”, fiindcă fusese țărănist, l-am cunoscut într-o împrejurare dramatică. Era tot în 1946, când se pregăteau alegerile parlamentare, cele fraudate grosolan de comuniști. Niște

rarești din clasele mai mari, fiindcă rupseseră afișe cu soarele, semnul electoral al alianței comuniste, luaseră deja drumul temniței, la doar 15-16 ani. Noi, prichindeii, neavând habar ce primejdie ne păștea, pictam ochi enormi, semnul electoral țărănist, pe

Boierul

toate zidurile și gardurile. Cele mai reușite desene erau ale colegului meu Nicolae Rvaru, fecior de preot din Țibucani. Ne-a mers cât ne-a mers, eu ținând totdeauna de șase, până ce ne-a pus mititelul să trecem la înfrumusețarea pereților exteriori, mai dosnici, ai liceului. A pus gabja pe noi Costache Negru, odăieșul școlii, comunist de contrabandă, și ne-a dus la cancelaria directorului. A dat raportul și

a întrebat dacă trebuie să anunțe pe „cei în drept” de infracțiunea comisă. Boierul s-a ridicat alene din jilț, i-a trosnit elevului Rvaru o pereche de palme răsunătoare și apoi m-a întrebat dacă ce spune Negru e adevărat. Am negat cu lacrimi adevărate în ochi și cu atâta putere de convingere, încât de atunci am intrat în trupa de teatru a liceului, aproape de viitorii artiști, Benedict Dabija și Țutu Rotundu, fiul directorului. Convins și el de jocul meu fără cusur, Costache a murmurat că poate s-a înșelat. „Apoi vezi!? L-am plesnit degeaba pe bietul băiat!” a conchis directorul. Apoi a strigat să ieșim afară.

Nu după multă vreme, pe Boierul nostru n-a mai avut cine să-l salveze de gheara lungă a poliției secrete... Și nu l-am mai văzut decât după cinci ani, când a revenit la liceu, să predea... Constituția. l-o aplicaseră strașnic comuniștii!

Un pedagog de renume, profesorul Ioan Drăgan

Figură ilustră a Școlii Normale „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț, personalitate cu mare autoritate în epocă, a fost profesorul de pedagogie Ioan Drăgan (1886-1937).

Remarcabil profesor de pedagogie, Ioan Drăgan s-a născut în anul 1886, în satul Hoisești - Mărgineni, județul Neamț, într-o modestă familie de țărani clăcași, dar cu mare respect față de școală. Chiar el mărturisea prietenilor că a plecat din Hoisești, „de la brazdă”, având ca tovarășă „nevoia”. Dimitrie Focșa, într-o scrisoare adresată profesorilor Școlii Normale de Băieți din Piatra -Neamț, afirma că Ioan Drăgan „era pilda vie de ce pot da clăcașii de pe colinele Hoiseștilor!”. Școala primară o va urma chiar în satul său natal. Cum părinții erau lipsiți de mijloacele materiale necesare continuării studiilor, va beneficia de suportul financiar al proprietarului Anton Pruncu, pe moșia căruia tatăl său îndeplinea o modestă funcție. În iunie 1902 va absolvi Gimnaziul „Roman-Vodă”, după care va pleca la Iași. Va reuși, cu sprijin financiar oferit de apropiați, să absolva Liceul Internat – Iași în anul 1906, respectiv Facultatea de Litere și Filosofie din Iași în anul 1911, secția filosofie-pedagogie. După încheierea studiilor, pentru o scurtă perioadă de timp va funcționa ca profesor la Liceul Național și apoi la Liceul Militar din Iași. Calitățile intelectuale de excepție pe care le posedă își spun cuvântul în momentul când participă la un concurs organizat de Ministerul Instrucțiunii; astfel, va obține o bursă de stat și va fi trimis pentru doi ani la Institutul Pedagogium din Viena (1912-1913) pentru a-și desăvârși studiile pedagogice. După 1913 se va întoarce în țară și va fi profesor la Gimnaziul din Râmnicu Vâlcea, pentru o perioadă de un an.

În anul 1914 va fi transferat la Piatra-Neamț și va funcționa ca profesor atât la Liceul „Petru Rareș – unde va ocupa catedra de germană – cât și la Școala Normală „Gheorghe Asachi” – unde va ocupa catedra de limba română și pedagogie. Va participa la „războiul reîntregirii naționale”, ca sublocotenent, între anii 1916-1918, și va trăi experiența prizonieratului într-un lagăr din Germania. După revenirea din prizonierat, în anul 1918, își va relua „activi-

tatea didactică, fiind numit și director al școlii de aplicație, care sub conducerea sa devine un adevărat laborator de experimente a vederilor sale înaintate, integrate în curentul Școlii noi, ce propagă activismul, localismul, regionalismul și centrarea demersului educativ pe copil”. Într-adevăr, ca exponent al „Școlii Active” va transforma Școala Normală „Gheorghe Asachi” într-un veritabil „laborator de pedagogie”. Calitățile de cti-

tor de școală sunt dovedite în perioada 1927-1929 când, trimis la Tighina, va organiza o școală normală de băieți, după care va reveni la Piatra-Neamț, ca director și profesor de pedagogie, filosofie și germană în cadrul Școlii Normale. Ioan Drăgan a desfășurat o remarcabilă activitate didactică, științifică dar și publicistică. A făcut parte din conducerea redacției revistelor „Petrodava” și „Preocupări didactice”, a colaborat la „Reformatorul”, „Avântul”, „Revista de filosofie” și „Revista de pedagogie”.

În domeniul pedagogiei va fi autorul unei lucrări de referință, un adevărat imn închinat copilului: „Dușmanul nostru, copilul”, apărută în anul 1929 la Editura Cultura Românească, carte interzisă și scoasă din bibliotecă după 1945 pentru o referire la URSS. „În lucrarea sa Dușmanul

nostru, copilul se oglindește perfect bunătatea sufletului său.” Ioan Drăgan va afirma: „Copilul este totul; pentru el s-au creat școlile, pentru el trăiesc părinții și sunt creați învățătorii.” De asemenea, va redacta, împreună cu diferiți învățători, manuale de aritmetică – în care exercițiile de calcul erau predate prin „istorioare” – și de citire pentru ciclul primar, un manual de gramatică pentru clasele III-IV. Concepția sa pedagogică va fi marcată de trei însușiri majore ale personalității sale: blândețea, răbdarea, bunătatea. Pe 26 noiembrie 1937, se stingea la numai 51 de ani, după o boală necruțătoare cel care a fost un mare iubitor al semenilor, mai cu seamă al copiilor. Marele pedagog Ioan Drăgan, profesor de marcă al Școlii Normale „Gheorghe Asachi” a avut ca lege a vieții sale iubirea: iubea copiii, elevii, oamenii în general, iubea pe cei umili. Prețuirea și respectul de care s-a bucurat în epocă pedagogul și profesorul Ioan Drăgan sunt evidențiate în toate evocările prilejuite de tragica sa dispariție în noiembrie 1937. Iată câteva dintre ele:

„Profesorul Ioan Drăgan nu a fost un dascăl numai pentru elevi și copii; el a fost un dascăl al oamenilor în genere, nu numai prin lumina pe care a împărțit-o cu atâta dragoste, devotament și pricepere, ci și prin atitudinile lui de toată viața: drept, cinstit, de omenie și, mai cu seamă, modest”. (Înv. Mihai Avădanei, Școala de Aplicație)

„Era un apostol adevărat în înțelesul sublim al cuvântului, gata oricând de orice jertfă. O viață întregă el a muncit din răspuțeri cu o tenacitate vrednică de admirat, pentru ridicarea misiunii de educator...”. (Institutul Ioan D. Tomulescu, Piatra-Neamț)

„Căci acesta a fost profesorul Drăgan: un uriaș cu suflet de copil, un prieten și pentru cei de-o vârstă cu el și mai ales pentru cei mai mici”. (Profesor Grigore Capșa)

Apostol al culturii, Ioan Drăgan, care a fost pedagog, scriitor și publicist în egală măsură, și-a înțeles pe deplin chemarea sa de dascăl.

Prof. Mihaela GHERGHELESCU
Colegiul Național „Gheorghe Asachi”
Piatra-Neamț

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

Pentru realizarea unui tablou al Anul literar 2012 în Județul Neamț, nu sunt necesare clasamente și nici nu se dau verdicte valorice definitive, ci ar trebui găsite răspunsuri la câteva întrebări: cât și cum se scrie? cât și cum se publică?, cât și cum se citește?, ce și cum se apreciază? cum circulă/se difuzează cartea?

De scris se scrie mult, parcă se are în vedere vechiul îndemn „Scrieți băieți, numai scrieți” (știți cui aparține), în Neamț fiind peste o sută douăzeci de condeieri, care publică, mai mult sau mai puțin, în revistele din Piatra-Neamț (Antiteze, 3 nr. în 2012, **Apostolul**, 8, Asachi, 2, Conta, 4), Roman (Clepsidra, Melidonium) și Bicz (Piatra Corbului,

4, Valea Muntelui, 4) și revistele școlare.

Referitor la valoare, părerile sunt împărțite. Unii consideră că valoroși

„SCRIEȚI BĂIEȚI, NUMAI SCRIEȚI”

sunt doar cei „etichetați” cu titlul de membri ai Uniunii Scriitorilor, deși se știe că nu eticheta dă valoare produsului pe care se aplică, iar în ce privește funcționarea acestei „cooperative” în ultimul timp...

Aprecieri cărților? Deși nu ar trebui să fie o regulă, este una, nescrisă: eu scriu despre tine, tu scrii despre mine, eu te public în revista ce o conduc, tu mă publici pe în revista pe care o

conduci, sau: te publicăm dacă faci parte din gruparea „noastră”; la fel ca în viața noastră cea de toate zilele.

În Neamț, avem mai mult de o

duzină de scriitori, membri ai Uniunii, și nu sunt de duzină!, lucru confirmat și de aparițiile din 2012 (V. cărțile lui Adrian Alui Gheorghe, Vasile Baghiu, Violeta Lăcătușu, Mihai Mercicaru, Constantin Munteanu, Gheorghe Simon, Dorin Ploscaru, Lucian Strochi.). La capitolul „literatură de bună calitate”, mai consemnăm debutul editorial de excepție al cunoscutului ziarist Constantin Cucu, cu cartea „În volbura apelor – povestiri”

(Ed. „Asachi”); cele două cărți semnate de Mihai-Emilian Mancaș – „Poezii de junete” și „Teatru”, ultima conținând texte ce ar putea interesa secretariatul literar și conducerea Teatrului Tineretului, chiar dacă instituția se află temporar în suferință. Mai amintim: noua carte de versuri, „Blestemele păcatului” de Cezar Țucu, „Cartea nerostirii”, de Maria Rugina, debutul literar al artistului plastic Mihai Agape, cu romanul „Lampa care întinde morții prada”, cel al lui Constantin Alupului-Rus, cu „M (poem neterminat)” și câteva cărți ale scriitorilor ce aparțin spațiului nostru, dar care trăiesc în alte părți ale țării: ediția a IV-a, revăzută, cu o prefață de Daniel

Constantin TOMȘA
(continuare în pag. 9)

Rememorări nemțene - ianuarie 2013

2008 – 5 ani de la apariția primului număr al Revistei „Atitudini”, editată de Fundația „Petru Vodă” din Poiana Teiului și Editura „Crigarux”. Redactori: Cristian Livescu, Dan Puric și Ștefan Ruxanda.

● 2/1848 – n. **Dimitrie Vulpian**, la Români, Neamț (d. 22.09.1923, Sinaia). Compozitor, muzicolog, folclorist. Absolvent al Școlii Domnești (Roman), al Liceului Național și al Conservatorului de Muzică (Iași). Distincții: Medalia de Aur a Conservatorului din Iași (1967); Bene-Merenti cl. I (1880); Premiul Academiei Române pentru lucrarea „Muzica populară” (1886), alte medalii la Paris.

● 2/1890, este înmormântat **Ion Creangă**, în Cimitirul „Eternitatea” din Iași.

● 3. 01. 1853, **Ronetti-Roman** (d. 7. 01. 1908, Iași) Deși data și locul nașterii celui care se numea Aron Blumenfeld și a semnat cu pseudonimul Ronetti-Roman sunt controversate (V. Dicț. general P/R; Călinescu, Ist. lit., 1941; *Historica.ro* și Ion Negoșescu), înclinăm să credem că el aparține într-o oarecare măsură Județului Neamț, fie și numai dacă avem în vedere că, după căsătoria sa cu Eleonora Herșcovici (1881-1882?), locuiește o vreme la moșia de la Davideni, arendată de socrul său Smil Herșcovici. Cea de-a doua moșie nu știm care era. Călinescu îi zice Râșnov (Neamț), alte surse, Roznov, iar I. Negoșescu afirmă că s-a stabilit la Roman. A studiat în Germania (filologie, filozofie), fără a finaliza nicio facultate. Atunci își schimbă numele din Moise Roman, în Ronetti-Roman. A publicat, în reviste din străinătate, texte despre literatura ebraică, și în numeroase publicații din țară. Devine cunoscut, mai ales prin piesa Manasse (1900), ce a dat naștere unor reacții controversate, deoarece abordează o temă de actualitate în acea vreme – împământarea evreilor în România. Inclusă în repertoriul Teatrului Național din Capitală (1904-1905) (în distribuție: Constantin Nottara, Vasile Toneanu, Marioara Voiculescu, Aristide Demetriade), în 1906, n-a mai putut fi jucată din cauza protestelor, deși autorul fusese decorat cu medalia Bene Merenti, cl. I (1905).

● 4/1943 – n. **Doina Dașchivici**, la Bacău. Institutul de Arte Plastice din Iași. Profesoară în Piatra-Neamț. Membră al UAP. Expoziții în țară (Bacău, București, Iași, Oradea, Piatra-Neamț, Satu Mare, Suceava, Târgu-Mureș și în străinătate

(Bruxelles, Budapesta, Chișinău, Veneția). Distincții: Premiul „Aurel Băeșu”; Marele Premiu al Ministerului Culturii; „Omul anului” 2005. La mulți ani!

● 11/1933 – n. **Maria Crețu**, la Hangu, Neamț. Facultatea de Medicină și Farmacie din Iași. Doctor în medicină (1972). A profesat la Spitalul din Piatra-Neamț. Autoare a peste 20 de studii, a 35 de comunicări la conferințe și congrese. Membră a Academiei Oamenilor de Știință din România

● 11/1933, **G. T. Kirileanu** prezintă, la Radio București, conferința „Eminescu inedit”.

● 11/1943, Ziarul „Viforul” din Piatra-Neamț publică articolul profesorului Panaite Criveț de la Liceul „Petru Rareș”, intitulat „Ioan G. Duca” din care cităm: „Democrația e grea dacă ea caută să înfrâneze pornirile nesănătoase, dacă vrea să ridice stavilă rațiunii în fața pasiunii”.

● 12/1995, d., la Piatra-Neamț, profesorul **Vasile Oroșanu**, director al cotidianului „Ceahlăul”.

● 18/1923 – n. **lordache Olteanu**, la Piatra-Neamț. Poet, dirijor de fanfare, de coruri și de formații orchestrale ale elevilor și a Fabricii „Reconstrucția”. A absolvit Școala de Muzică Militară (Sibiu, 1944). A fost unul din inițiatorii înființării Școlii de Muzică din Piatra-Neamț (1961). Membru al Cenaclului literar „Petrodava”. A debutat în „Convorbiri literare” (1981). Colaborări: „Ceahlăul”, „Flacăra”, „Aschi”. În antologii: „Arbori de lumină”, „Gânduri înfrățite”, „Viață și interferențe”. Volume: „Patimile singurătății”, „Crucea de fum”, „Spre hotarul tăcerii”, „Rănilor nemilosului timp”, „Frigul din sânge”.

● 22/1883 – n. **Jean Naum**, la Roman, publicist și prozator. Cursuri secundare și universitare la Iași, transferat, probabil în capitală, unde îi apare teza de licență „Novațiunea” (1901), susținută la Școala Superioară de Științe de Stat. Doctor: în drept (Liege) și filosofie (Leipzig). A debutat cu o proză semnată Jean Naum Paraschiv, în „Foaia pentru toți”

(1897). A profesat ca vocat și profesor la Focșani, apoi, în 1906, director al Penitenciarului de la Ocenele Mari. Avocat în București, atașat de legăție și consilier juridic în delegația ce negociază, după război, tratatele de pace. Scrieri: „Cu aripile întinse. Amintiri din estomate vremuri” (1932), „Tâlcuirile bufniței albe sau Religia aristocrației intelectuale” (1937), „Din volbura vremii. Însăilări” (1939), „Cântec în amurg” (1942).

● 22/1878 – n. **Constantin Matasă**, la Răpaciune, Ceahlău, Neamț (d. 3.11.1971). Preot, arheolog, memorialist, întemeietorul Muzeului de Istorie din Piatra-Neamț (1934). Absolvent al Seminarului Teologic din Roman și al Facultății de Teologie din București. Preot în satul Bistrița și la Biserica Precista din Piatra-Neamț. Săpături arheologice la Frumușica, Izvoare, Calu, Traian, Piatra (Neamț) și Podeni, Târgu-Ocna (Bacău). Inițiator al publicațiilor „Noua Floare a Darurilor” (1924) și „Memoria antiquitatis” (1964). Opere: „Binele moral” (1904), „Călăuza Județului Neamț” (1965), „Movila haiducului”, roman (1938), „Câmpul lui Dragoș” (1934) ș. a.

● 31/1882 – n. **Sidonia Hogaș**, la Piatra-Neamț (d. 19. 04. 1976, Piatra-Neamț). Profesoară, memorialistă, compozitoare, dirigoare, Fiica lui Calistrat Hogaș. Studii: la Piatra-Neamț, Conservatorul din Iași (prof. Florica Mezincescu. A profesat la Ploiești, iar după Război, la Piatra-Neamț (Școala Particulară de Fete „Eugenia Popovici și Valentina Focșă”, în prezent, Colegiul „Calistrat Hogaș” și Școala Normală de Băieți „Gh. Asachi”). În casa părintească, organizează o cameră, pentru vizitare, dedicată memoriei tatălui (septembrie 1939), în 1940, publică „Tataia – Amintiri din viața scriitorului Calistrat Hogaș”. A donat statului casa părintească pentru a fi restaurată și organizată ca muzeu memorial (1967).

C.T.

Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii □ Arte și meserii

(urmăre din pag. 8)

Cristea-Enache a singurului volum de versuri, „Jucăria mortului”, de Constantin Acoșmei (n. Valea-Seacă); „Stihie peste stihuri consacrate”, parodii de Constantin Ardeleanu (n. Tazlău), a patra carte de versuri, „Țara unde cad vulturii”, de Mihai Gabriel Enăchescu (n. Piatra-Neamț); două cărți de proză ale lui Ion Timaru (n. Negrițești, Podoleni), „În numele legii” și „Culori de Negrițești”; apariția postumă a cărților „Oameni, locuri și comori spirituale din ținutul Neamț”, de Traian Cicoare, „Kami”, de Dan Călinescu, „Poetul care plânge”, de Nicolae Blănuș. Și o premieră: „Bacovia en français, ediție bilingvă”, de poetul Andrei Gădei.

Cât privește editarea cărților, aici avem multe observații, dar, problema nefiind de interes general și privindu-i doar pe editori, facem doar o precizare:

„SCRIEȚI BĂIEȚI, NUMAI SCRIEȚI”

aceștia ar trebui să acorde mai mare atenție redactării și tehnoredactării volumelor ce apar sub emblema editurilor pe care le coordonează, să nu se limiteze numai la acordarea CIP-ului Bibliotecii Naționale. Ar fi necesară introducerea redactorilor de carte nu numai pe hârtie, ci și în procesul efectiv de editare.

Despre difuzare, avem în vedere

lansările cu mai mult sau mai puțin fast, la care se spun, de regulă, numai lucruri de complezență și uneori fără a fi citită cartea în cauză, participanții fiind

aproape de fiecare dată aceiași, unii nerăbdători să se treacă, dacă se poate, cât mai repede, la „partea a doua”, cu pișcoturi și alte alea, cum se manifesta, pe vremuri, „caracuda” la „Junimea”.

Concluzia: pentru a avea, și în Neamț, o activitate literară de prestigiu, se impun: o grijă mai mare din partea autorilor pentru ceea ce scriu și pentru ceea ce încredințează tiparului; o exi-

gență sporită a editorilor; realizarea unei politici de achiziție a cărților autorilor locali, pentru bibliotecile publice din județ; o atenție mai mare din partea instituțiilor de stat - consilii județene și locale, primării, instituții de învățământ și cultură - pentru susținerea, inclusiv materială, a acestei activități (acordarea măcar a unei jumătăți din valoarea fondurile care se alocă pentru activitățile de divertisment și sport); să nu se uite că suntem singurul județ, care nu are o revistă culturală instituționalizată, finanțată de la buget și de către Uniunea Scriitorilor, nu sporadic și ocazional, cu apariție periodică regulată, revistă cu care am putea să ne mândrim, de ce nu? la fel cum ne mândrim și cu echipele performante din sport!

Sumarul anului 2012

ianuarie-martie

Asociația Învățătorilor Neamț, – Centenarul Asociației Învățătorilor, în derulare; Programul activităților dedicate sărbătoririi Centenarului; Concurs de creație „Patria mea, limba română”;

● Brudaru Angela, – Presiuni asupra Sindicatului Liber din Învățământ; Dispar aproape 900 de elevi din liceele nemțene; Un mare șantier al MECTS; Școlile pierd bani pentru ...chiulangii; Funeriară – Înscrisurile pentru clasa pregătitoare;

„Teatrul Vostru” și festivalul „Yorick” își continuă activitatea;

● Pompiliu Constantinescu, – Unicul creator de tipuri...

● Ștefan Corneanu, – Mihai Eminescu, Chestiunea

evreiască;

● Monica Cristea, – Cuvânt către cititor: nu, nu s-a gândit;

● Gabriela Livia Curpănuș, – Managementul clasei de elevi;

● Mihaela Drăgoi, – Sumarul anului 2011;

● Mihai Floroia, – Frumusețea sfințeniei; Instrumente TIC utilizate la disciplina Religie;

● Mirela-Cristina Grigori, – Bursele de formare continuă Comenius;

● Eugen Ionescu, – Necunoscutul Caragiale;

● F. Moldovanu, – Curs Malta: Program de formare continuă Comenius „ICT for Collaborative, Project-Based, Teaching and Learning”;

● Gabriel Ploscă, – Vom depăși aceste vremuri tulburi și nesigure;

● Adrian G. Romilă, – Memoriile feminine;

● Dumitru Rusu, – Șmecherul de tranziție; Apostolii neamului;

● Mihai Topoliceanu, – Noi suntem vinovați...

● A. Opreș, – Eminescu, mereu prezent la Roman; Duhul poetului în cetatea mușatină; Scrieri de iarnă la grădinița „Muguri de lumină”; SOS medicina școlară!;

● Adriana Popovici, – Elevul pseudo-cibernetice, Școlul prezentului;

● Constantin Tomșa, Note de lector: Bilanț la capătul unei etape de creație; Rememorări nemțene ian.-mart.;

● Gheorghe Țigău, Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – Terminologia administrativ-juridică și economico-financiar-bancară;

● Tiberiu Uță, – Procesul I. L. Caragiale – Caion;

● Dumitrița Vasilca, – Marian Șerban, un suflet de vioară;

● Mircea Zaharia, – Antologia Revistei Apostolul: I. L. Caragiale – „Talmud”, „Cugetări”, „O scrisoare pierdută”(fragment).

aprilie

● Gheorghe Amaicei, – Centenarul Asociației Învățătorilor din județul Neamț, Un secol de activitate;

● Angela Brudaru, – Concurs video pentru

„Generația '92”; Concursul național „Ștefan Procopiu”; Pregătirea admiterii computerizate pentru anul școlar 2012 - 2013, Din anul viitor, clase de meserii în liceele tehnologice; Ghid pentru egalitatea de șanse în educație; Neamțul, județ pilot într-un program franco-român;

● Ana Catzaiti, – Centenar Constantin Bors;

● Ștefan Corneanu, – Mihai Eminescu – chestiunea evreiască;

● Mihai Floroia, – Recurs la memorie; Competențele digitale necesare cadrului didactic pentru disciplina religie;

● Titu Maiorescu, – Octavian Goga;

● Mihai-Emilian Mancaș, – Miracolul matematicii;

● Daniela Ochian, – Eu învăț, tu înveți...

● A. Opreș, – La mulți ani „patriarhului” culturii româșcane!; Tradiția românească în programul „Școala altfel”; Ziua Romanului la mâna dascălilor; „Roman Vodă”, gazda unui simpozion de anvergură;

● Gabriel Ploscă, Mircea Zaharia, – Mesaj adresat Asociației Învățătorilor;

● Ada Popovici, – Creangă – apostolul; Elevul pseudo-cibernetice, școlul prezentului. Școala prezentului viitor;

● Leonard Rotaru, – Cu siguranță, școala poate oferi autentice modele umane;

● Dumitru Rusu, – Vivat asociația; Dascăli de viață;

● Constantin Tomșa, – Note de lector: Un roman document; Rememorări nemțene – luna aprilie;

● Gheorghe Țigău; – Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – termeni referitori la viața socială;

● Mircea Zaharia, – Antologia Revistei Apostolul: Octavian Goga – Rugăciune.

mai

● Constantin Antonovici, – Centenar Constantin Bors;

● Daniela Blaga, – Limba română – între „lux” și „second-hand”;

● Angela Brudaru, – Vlad Târniceru, cu pași siguri spre Balcaniadă; Treisprezece premii întâi la Naționala de chimie „Magda Petrovanu”; Formațiile nemțene, pe primele locuri la Concursul Național de dans; Caravana Comenius, în mediul rural; În 12 licee tehnice se înființează clase profesionale; „Caravana cunoașterii” – campanie de promovare a lecturii;

● Emil Bucureșteanu, – Altfel de școală;

● Ștefan Corneanu, – După Centenar;

● Monica Marilena Cristea, – Măria ta, copile!; De unde vine copilăria;

● Viorel Dolha, – Mesaj AGIRo;

● Mihai Floroia, – Patrimoniul ecleziastic transilvănean;

● Lia Nicolau, Florin Nicolau, – „Școala altfel” văzută prin ochi de copil;

● A. Opreș, – Școlile româșcane „sub ocupație”;

Europa de la ...Școala „Roman Mușat”; „Hora” cea mai frumoasă; Șahul, prietenul copiilor; Emoții înainte de vreme; Premiantă cu repetiție; Muncă și iar muncă...

● Gabriel Ploscă, – O prietenie statornică;

● Adriana Popovici, – Elevul pseudo-cibernetice;

● Petia Radoslavova, Plamka Liubomirova, – Mesaj de felicitare;

● Leonard Rotaru, – Cu siguranță, școala poate oferi autentice modele umane;

● Dumitru Rusu, – Normalistul; Creangă și Conta, un binom fragil;

● Liviu Rusu, – Adunarea festivă a Asociației Învățătorilor din județul Neamț;

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene – mai; Semnal editorial: O istorie a băncilor populare din județul Neamț;

● Simion Țăranu, – Importanța formării aptitudinilor sportive ale elevilor prin volei;

● Gheorghe Țigău, – Un veac de existență;

● Dumitrița Vasilca, – Cum a fost la Centenar.

iunie-iulie

● Gheorghe Amaicei, Ștefan Corneanu, – Ziua învățătorului nu poate fi sărbătorită decât la 30 iunie, așa cum au hotărât dascălii; Asociația Învățătorilor din județul Neamț: Comunicat;

● Tatiana Antonovici, – Petru Sălăgeanu – Un patriarh al învățământului de la poalele Ceahlăului;

● Apostolul, redacția, Omagiu Zilei Învățătorului;

● Angela Brudaru, – Lansarea platformei www.equal.ro; Sindicatul Învățământ luptă în instanță pentru drepturile dvs.;

● De Ziua Copilului, parada absolvenților; Jale olimpică la bac; Final de proiect la școala „Daniela Cuciuc”; „Pe urmele cavalerilor medievali”, la Noaptea Muzeelor; Inițiativa europeană „Back to School” la Piatra Neamț; Mai puțini beneficiari la „Euro 200”; Școala altfel – premii pentru nemțeni;

● Manuela Ciuntu, – Diminuarea abandonului și violenței folosind terapia prin lectură;

● Mihai Floroia, – Mijloace puse în valoare prin utilizarea TIC la disciplina religie;

● Viorel Nicolau; – În memoriam: Constantin Gherghelescu – 7 ani de amintiri;

● A. Opreș, – Speranțe de la „generalul” Stan; Raiul păsărelelor...; Sărbătoare sub zodia lui Celibidache; Planeta steluțelor „Do Mi Danco”;

● Gabriel Ploscă, Refacerea dialogului social? (interviu);

● Adriana Popovici, – Elevul pseudo-cibernetice. Ariile curriculare față cu interacțiunea;

● Dumitru Rusu, – Gaudeamus 50; Mecca moldovenilor;

● Constantin Tomșa, – Rememorări, iunie 2012;

In memoriam: Marin-Marcel Dragotescu;

● Simion Țăranu, – Importanța formării aptitudinilor sportive ale elevilor prin volei;

● Gheorghe Țigău, – Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – Termeni folosiți în justiție.

Sumarul anului 2012

august-septembrie

Angela Brudaru, – Dialogul social – inutil sau formal; Ghidul privind egalitatea de șanse și de gen în România; Proiect de strategie sindicală în învățământ; Limba lui Voltaire învățată cu profesori francezi; Dezinteres total pentru pregătirea la bac; O treime din candidați au contestat bac-ul; Un sfert dintre picații la bac primesc indemnizație de șomaj; Fii voluntar în prima zi de școală; Gala proiectelor europene la Piatra Neamț; Portret de dascăl; Schimbări la vârf în Inspectoratul Școlar;

● Comunicat CSDR, – Modificarea legislației muncii în regim de urgență;

● Ștefan Corneanu, – Un nou statut al Asociației Învățătorilor;

● Mihai Floroiaia; – Reuniune de proiect Grundtvig la Zagreb; Școală de vară la Baia Mare; Ale vieții valuri...;

● Mihai Merciaru; – Mitomania;

● A. Opriș, – Sărbătoare în școlile române...; Aniversare în casă nouă; „Uitați” în fotografiile de director; Repetiție la „Școala de vară”;

● Adriana Popovici; – Elevul pseudo-cibernetico- limbă și comunicare;

● Dumitru Rusu; – Din nou în bănci!;

● Liviu Rusu, – Eveniment AGIRo: Academia Învățătorului Modern din Basarabia; Am fost la Academia învățătorilor de pe malurile Nistrului;

● Nicolae Sava; În parohia Izvoare, Prima ediție a taberei de creație de icoane pe sticlă; Tabără internațională de spiritualitate ortodoxă; Dragomir Oprea: „Doamne, ocrotește-i pe românii!”;

● Constantin Tomșa; – Rememorări nemțene –august - septembrie; Semnal editorial: Andrei Gâdei, Bacovia en français;

● Simion Țăranu; – Importanța formării aptitudinilor sportive ale elevilor prin volei;

● Gheorghe Țigău; – Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – Termeni din câmpul semantic al instrucției și educației școlare;

● Dumitrița Vasilca, – Lecție de ecumenism la Săvinești.

octombrie

● Angela Brudaru, – Deschiderea anului universitar la Piatra-Neamț; Elevi nemțeni premiați la „Autori – copiii”; rechizite școlare pentru 300 de elevi săraci; Criza noastră cea de toate zilele;

Proiectul „Vocea noastră în Europa” la Liceul „Victor Brauner” Basarabeni la liceele din Neamț, Școlile sub lupa poliției; Directoriada;

● Nadia Cârțu, – Trei proiecte europene la Colegiul „Calistrat Hogaș”;

● Ștefan Corneanu, – Gârcina, file de monografie;

● Ov. S. Crohmăniceanu, – Zaharia Stancu;

● Mihai Floroiaia, – Identitate etnică și confesională în Transilvania habsburgică, Metode alternative de evaluare la Religie utilizând TIC;

● Mihaela Gherghelescu, – Centenarul Școlii Normale „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț;

● A. Opriș, – Onoruri pentru „Roman vodă”; Simpozion internațional consacrat „Anului credinței”; Mecanat pentru tinerii româșcani; Tineri româșcani în zodia succesului;

● Gabriel Ploscă, – Ziua Mondială a Educatorilor;

● Adriana Popovici, – Elevul pseudo-cibernetico;

● Eugen Simion, – Zaharia Stancu;

● SLLICS Neamț, – Salarizarea personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic, în anul școlar 2012/2013; Hotărârea Comisiei Paritare I.S.J. Neamț – S.L.L.I.C.S. Neamț din 24 septembrie 2012; Structura anului școlar 2012 - 2013;

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene – octombrie 2012; Note de lector: Proză și poezie de Olga-Elonora Loghin;

● Gheorghe Țigău, – Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – Termeni din câmpul semantic al instrucției și educației școlare;

● Viespea Dida (Dumitrița Vasilca), – De râsu’ plânsu’...curcilor: Școala ca o pradă;

● Mircea Zaharia, – Contract de parteneriat; Antologia Revistei Apostolul: Zaharia Stancu – „N-am să vă spun”, „Nu te-ntrista”, „Cântec în ceată”; Contract de parteneriat.

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene – octombrie 2012; Note de lector: Proză și poezie de Olga-Elonora Loghin;

● Gheorghe Țigău, – Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – Termeni din câmpul semantic al instrucției și educației școlare;

● Viespea Dida (Dumitrița Vasilca), – De râsu’ plânsu’...curcilor: Școala ca o pradă;

● Mircea Zaharia, – Contract de parteneriat; Antologia Revistei Apostolul: Zaharia Stancu – „N-am să vă spun”, „Nu te-ntrista”, „Cântec în ceată”; Contract de parteneriat.

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene – octombrie 2012; Note de lector: Proză și poezie de Olga-Elonora Loghin;

● Gheorghe Țigău, – Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – Termeni din câmpul semantic al instrucției și educației școlare;

● Viespea Dida (Dumitrița Vasilca), – De râsu’ plânsu’...curcilor: Școala ca o pradă;

● Mircea Zaharia, – Contract de parteneriat; Antologia Revistei Apostolul: Zaharia Stancu – „N-am să vă spun”, „Nu te-ntrista”, „Cântec în ceată”; Contract de parteneriat.

noiembrie

● Angela Brudaru, – „Avem nevoie de o Românie socială”; Conferința Națională a Federației Sindicatelor Liber din Învățământ; Concurs de eseuri pentru tineri; Sănătate de nota 10; De la chiul, la abandonul școlar; Medaliată cu argint la poezie; Premiul „Ion Andreescu”; Salvați bibliotecile școlare; Alfaomega Art a primit trofeul „Neghiniță”;

● Mihai Floroiaia, – Tineri antreprenori la Școala Postliceală Sanitară Piatra-Neamț;

● Mihaela Gherghelescu, – Colegiul național „Gheorghe Asachi” – o școală centenară; Colegiul național „Gheorghe Asachi” astăzi;

● Elena-Roxana Irina, – Cursuri de formare în cadrul proiectului Nelpae;

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene – octombrie 2012; Note de lector: Proză și poezie de Olga-Elonora Loghin;

● Gheorghe Țigău, – Cultivarea limbii române: Vocabularul actual al națiunii – Termeni din câmpul semantic al instrucției și educației școlare;

● Viespea Dida (Dumitrița Vasilca), – De râsu’ plânsu’...curcilor: Școala ca o pradă;

● Mircea Zaharia, – Contract de parteneriat; Antologia Revistei Apostolul: Zaharia Stancu – „N-am să vă spun”, „Nu te-ntrista”, „Cântec în ceată”; Contract de parteneriat.

● A. Opriș, – Jurnalismul școlar, dincolo de modă...; Dascălii româșcani vor ...„Ardealul”; Grădinițele cu...blog; Club pentru dascălii pensionari; Bursele „Mariko Inn”, o tradiție la Roman...;

● Gabriel Ploscă, – O victorie: Semnarea contractului colectiv de muncă;

● Adriana Popovici, – Elevul pseudo-cibernetico;

● Dumitru Rusu, – Între d-I Trandafir și d-I Vucea; Electorale;

● Bernadette Segol (secretar general ETUC), Ignacio Fernandez Toxo (președintele ETUC) – Europa trebuie să abordeze subiectul datoriei sociale (comunicat oficial);

● Martin Schultz, – Scrisoare deschisă către Liviu Marian Pop, Ministru delegat pentru dialog social;

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene, noiembrie 2012; Note de lector: Documente istorice despre Băltătești;

● Mircea Zaharia, – V-am dat teatru. Vi-păziți?; 200 de ani de învățământ pedagogic românesc.

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene, noiembrie 2012; Note de lector: Documente istorice despre Băltătești;

● Mircea Zaharia, – V-am dat teatru. Vi-păziți?; 200 de ani de învățământ pedagogic românesc.

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene, noiembrie 2012; Note de lector: Documente istorice despre Băltătești;

● Mircea Zaharia, – V-am dat teatru. Vi-păziți?; 200 de ani de învățământ pedagogic românesc.

decembrie

● Gheorghe Amaicei, – Am fost martor la sărbătorirea a 200 de ani de învățământ pedagogic românesc;

● Angela Brudaru, – Gala Educației Nemțene; Seminarul Open Space Technology; Proiect pentru școli profesionale în parteneriat public-privat; Burse profesionale pentru ucenici; Cântec de Stea; Proiect despre tradiții culinare româno-turcopolone; Comoara de lângă noi;

● Coralia Bunghez, – Un nou liceu centenar în Piatra-Neamț: Colegiul Național „Gheorghe Asachi”;

● Ștefan Corneanu, – O manifestare sincretică generoasă, Emil Anton: „Chipul speranței”;

● Mihai Floroiaia (Gigi Contra), – Lasă-mi, iarnă, geaca-n cui...!;

● Mihaela Gherghelescu, – Cronică unui centenar așteptat;

● Elena-Roxana Irina, Learning management System - un mod inedit de îmbinare a arhitecturii cu limbile străine;

● Mihai Merciaru, – cartea de poezie: „Rod și ofrandă”;

● A. Opriș, – Dar din dar; Vedete pentru toate anotimpurile; Iarna pune lacăt pe școli; Oaspeți din Țara Sfântă;

● Gabriel Ploscă, – Remember Florin Florescu;

● Revista Apostolul, – Felicitări;

● Dumitru Rusu, – Revelionul, ca un Titanic;

● Constantin Tomșa, – Rememorări nemțene, decembrie; „Tarcău- studiu monografic”.

„Te iubește mama?”

Secretarul de stat pentru învățământ preuniversitar, domnul Stelian Fedorca, a semnat un acord de parteneriat privind implementarea proiectului „Te iubește mama”, care aparține L'Associazione delle Donne Romene in Italia - A.D.R.I.

Proiectul are menirea de a-i ajuta pe elevii români să ia legătura cu părinții lor aflați la muncă peste hotare. Concret, fiecare dintre copii va putea să acceseze aplicația virtuală Skype, disponibilă în bibliotecile publice, pentru a putea comunica audio și video cu cei dragi. Ministerul Educației se angajează, astfel, să susțină prin mijloacele pe care le are la dispoziție, promovarea în teritoriu a acestei facilități și să acorde sprijinul necesar derulării proiectului. Acordul de parteneriat are o valabilitate de doi ani. Proiectul se înscrie în eforturile Ministerului Educației de a crea condițiile unei dezvoltări sănătoase din punct de vedere emoțional și social pentru copiii care, lipsiți de prezența permanentă a părinților lor, pot deveni vulnerabili.

România este țara cu cea mai mare migrație a forței de muncă din Europa, cei mai afectați fiind copiii. Potrivit datelor transmise de Direcția pentru Protecția Copilului, în iunie 2012, în aproape 60.000 de familii cel puțin unul dintre părinți este plecat la muncă în străinătate, iar peste 84.000 de copii sunt lăsați la rude sau ajung în grija statului. Dintre aceștia, peste 3.500 de minori sunt în sistemul de protecție specială. Aceștia au fost repartizați la asistenți maternali, centre de plasament sau la rude mai îndepărtate.

● măsură discutabilă

O Ordonanță de Urgență impusă de fostul ministru al Educației, Ecaterina Andronescu, obligă toți educatorii și învățătorii să facă facultate, indiferent de vechimea lor la catedră, având termen pentru punerea în aplicare următorii șase ani. Practic, 22.000 de cadre didactice din întreaga țară se vor alătura foștilor elevi în amfiteatre pentru a-și păstra dreptul de a preda. Măsura nemulțumește evident cadrele didactice vizate și sindicatele din învățământ.

„Măsura asta este doar ca să dăm bani unora la facultăți particulare” este de părere Simion Hâncescu, președintele Federației Sindicatului Liber Învățământ. Un profesor care a făcut Liceul Pedagogic și are 30 de ani vechime este un meseriaș. Nu-l schimbă acum o hârtie după 2-3 ani la facultate. Sunt educatori sau învățători care au 50 și ceva de ani și riscă să-și piardă postul la câțiva ani înainte de pensie”.

Din cele 750 de educatoare din învățământul preșcolar nemțean, aproximativ 45% nu au licență. „Cele mai multe cadre didactice tinere din Neamț au început să aibă studii de scurtă și de lungă durată. Avem un adevărat val de angajați cu studii superioare în ultimii 7-8 ani, deci nu cred că va fi o problemă”, ne-a spus Rodica Vădeanu, inspector școlar pentru învățământul preșcolar. (A.B.)

Mentor versus metodist (1)

Ne amintim cu toții că în urmă cu un an a fost declanșat, la scară națională, un amplu proces de recrutare a profesorilor-mentorilor. Este adevărat că, în momentul în care facem vorbire, Corpul Mentorilor este oficial alcătuit, dar nimeni nu a auzit de vreun demers care să implice acest organism profesional. Rămâne pentru toți un mister motivul pentru care capitolul din Legea Educației Naționale referitor la mentorat este, cel puțin temporar, inactiv. Putem lansa cel puțin două supoziții cu privire la cauzele care au condus la această situație: pe de o parte, putem presupune că nu este încă suficient de bine clarificat locul și rolul pe care îl va ocupa mentorul în sistemul de inducție a profesorilor debutanți, iar pe de altă parte, putem suspecta că există, printre cei mai rezistenți la reformă, între-

barea - de altfel, greșit formulată - La ce bun să mai existe mentorii, de vreme ce avem metodisti? În acest articol, ne propunem să arătăm în ce constă diferența dintre mentor și metodist și să identificăm poziția pe care ar trebui să se situeze mentorul într-un sistem de inducție pentru cadrele didactice debutante.

Din perspectivă europeană, un program de inducție se prezintă sub forma unui proces cuprinzător și coerent de susținere a dezvoltării profesionale a profesorilor nou angajați. Acest proces este organizat de școală și are ca obiective formarea, susținerea integrării și apoi menținerea în instituție a cadrelor didactice tinere.

În prezent, în România, procesul de inducție a unui profesor debutant urmează două căi importante: calea formală, con-

stând în consilierea acordată de metodisti pe durata pregătirii și susținerii examenelor pentru acordarea cadrelor didactice și în monitorizarea cadrului didactic de către manageri, precum și în pregătirea științifică și pedagogică asigurată de instituțiile de învățământ superior sau de misiunile metodice din școală; respectiv calea informală, reprezentată de procesul natural de socializare secundară pe care îl parcurge profesorul începător în cadrul relațiilor interumane, inclusiv colegiale, de la locul de muncă.

(Textul integral, în ediția electronică)

Prof. Petruța LOSTUN,

Colegiul Național „Calistrat Hogaș” Piatra-Neamț

Perfecționare și naftalină

Nu știu ce-mi veni zilele trecute și, amintindu-mi de primii mei ani din învățământ, am intrat la o instituție respectabilă și ... responsabilă cu formarea profesională, din dorința de a afla ce oferte corespund necesităților mele de perfecționare. Încă de la intrare m-a întâmpinat o doamnă bine făcută care mi-a zâmbit apăsător total dezinteresat și m-a întrebat: „Cu cine aveți treabă...?”. Încercând să-i ofer un răspuns, mi-am amintit că o cunosc de undeva pe doamna... de unde??? ... și deodată mi-am amintit că mi-a fost profesoară în timp ce urmam cursurile liceale la seral... preda mecanizarea agriculturii sau... ceva discipline tehnologice pe acolo.

Îmi expun câteva din dorințele mele privitoare la perfecționarea carierei didactice, cu toate că începeau să mi se strecoare în minte oarece semne de incertitudine, când deodată... se deschide brusc o ușă și se aude o voce iritată:

„...la doamna director!...” ... Ce ai făcut? ... întrebă altcineva. Nu reușise doamna să-mi prezinte câteva din cursurile de formare, ce e drept... pentru toate buzunarele... că o ceartă izbucnită ad hoc mi-a perturbat atenția... Ce puteam să fac? ... Am așteptat puțin, am aruncat câteva priviri la exponatele din jur și m-am întrebat: pentru ce mă aflu aici???... Între timp s-a mai discutat câte ceva despre proiecte și plecări în străinătate...; toată lumea era ocupată, așa că ... am decis să revin într-o altă zi...

La ieșire m-am împiedicat de un Newsletter pe care am dorit să-l răsfoiesc puțin, când o voce amabilă îmi zice: „Îl poți vedea și în format electronic la adresa «...xxx...»”. Probabil că era mai indicat să nu fi citit materialul, în care am sesizat numeroase greșeli, material ce se deschide cu o informare succintă despre centrele de documentare și informare ale câtorva școli din județ și în care apar câteva cuvinte

notate pe o coală de flipchart: pește prăjit, mentă și... naftalină. În rest, Newsletter-ul conținea câteva prezentări despre formarea continuă, evenimente, proiecte și simpozioane.

Am plecat încet spre casă meditând la modalitatea de a mă putea perfecționa la un centru de profil din preajmă. Desigur nici... peștele prăjit cu usturoi... sau... menta frecată științific nu dăunează grav perfecționării. Atâta timp cât e bine păstrată la naftalină. Sau, poate, nu am sesizat eu faptul că ne îndreptăm spre o societate ...tehnologi...zată.

Dezorientatu’

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL

REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÎNT NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
tel/fax: 22.53.32,
Piatra Neamț

Prețul: 1 LEU

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE: Gabriel PLOSCĂ - director general;

Florin FLORESCU - director fondator

Iosif COVASAN - director economic, Gheorghe AMAICEL, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - redactor șef, Constantin TOMȘA,

Ștefan CORNEANU - redactor șef adjuncț, Dumitrița VASILCA, Mihai FLOROAIĂ,

A. OPRIS (apostolul_musatin@yahoo.com) - subredacția Roman,

Carmen DASCĂLU (secretar),

Dorian RADU - tehnoredactare, foto; Florin MOLDOVANU - editor online.